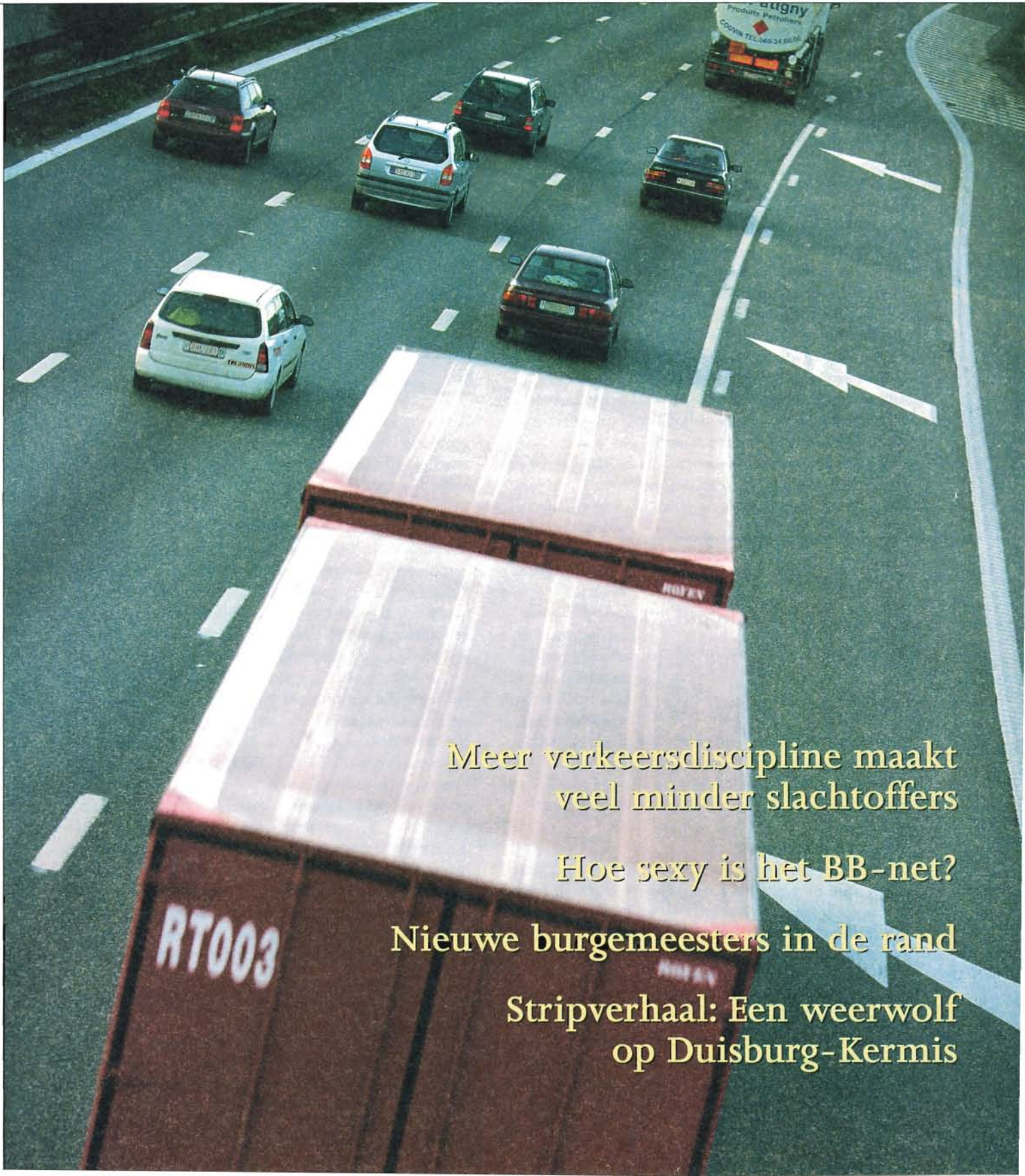

JANUARI 2001 Jaargang 5 nr. 1

RandKrant

M A A N D B L A D

VOOR DE BEWONERS VAN DE VLAAMSE RAND

Meer verkeersdiscipline maakt
veel minder slachtoffers

Hoe sexy is het BB-net?

Nieuwe burgemeesters in de rand

Stripverhaal: Een weerwolf
op Duisburg-Kermis

Het rechtvaardigheidsgevoel van Lieve Vanlinthout

De meeste inwoners zullen het zich niet meer persoonlijk herinneren, maar Sint-Pieters-Leeuw heeft voor het eerst sinds 42 jaar geen homogene CVP-bestuursploeg. De komende zes jaar krijgt de gemeente een coalitie van christen-democraten en socialisten met een haardunne meerderheid (16 op 29 zetels). En alsof dat novum niet volstond, treedt voor het eerst een vrouw aan als burgemeester: Lieve Vanlinthout, de eerste vrouwelijke burgemeester in het Pajottenland en de Zennevallei.

In Sint-Pieters-Leeuw haalde de straks 51-jarige Lieve Vanlinthout bij de jongste verkiezingen 2310 stemmen, veruit de meeste van alle CVP-kandidaten. Niettemin ging de partij met 4,3 procent achteruit, in zetels vertaald een verlies van 2 mandaten en dus ook van de jarenlange absolute meerderheid. Een afkeuring van het beleid? 'Zeker niet. De achteruitgang kan niemand loochenen, maar ik geloof dat de terugval mee te maken heeft met het verdwijnen van de CVP uit de nationale en Vlaamse beleidsniveaus. Al bij al heeft de CVP de schade beperkt', aldus Lieve Vanlinthout die er niet bang voor is om te besturen met een flinterdunne meerderheid. 'Ook de voorbije zes jaar had de CVP slechts een nipte meerderheid. Waarom we scheep gaan met de SP, eerder dan met de VLD die zes verkozenen heeft? Dat is een beslissing die eerder bij de partijleiding berust dan bij de verkozenen in de gemeenteraad.

Tijdens de vorige legislatuur had de CVP-groep goede contacten met alle andere Vlaamse fracties, maar de affiniteit met de socialisten was wellicht iets beter dan met de anderen.

'Mijn slogan 'de dienst als doel, het mandaat als middel' ligt me zeer nauw aan het hart'

Voor haar is het tevens 'evident dat hoe groter de fractie waarmee coalitie wordt gevormd, hoe meer mandaten ze kunnen claimen'. Of een bedekte manier om te zeggen dat de CVP niet graag veel invloed/macht uit handen gaf.

Vlaamse gemeente

De vaststelling dat de socialisten oog hebben voor het Vlaams karakter van de gemeente is voor Lieve Vanlinthout een pluspunt. Als nieuwe burgemeester wil ze immers verder waken over het Vlaamse karakter van Sint-Pieters-Leeuw. 'Ik stel vast dat de Parti Francophone (PF) wel lichtjes vooruitgaat in stemmen, maar geen zetels wint. De door sommigen voorspelde doorbraak is er dus niet gekomen. Van een winst van twee tot zelfs drie zetels voor de PF is geen sprake. Of de partij daarmee aan haar plafond zit? Ik weet het niet, maar ik hoop het. Tot dusver heeft Sint-Pieters-Leeuw consequent een open onthaalbeleid gevoerd.

FOTO: MASCAL VIGNERON

Ik wil die aanpak doortrekken en beklemtonen dat onze gemeente Vlaams is. Dat belet niet dat de gemeente een actief beleid voert om de anderstaligen te integreren, onder meer via taalcursussen.'

Gekant tegen verbrandingsoven

Een pijnpunt in Sint-Pieters-Leeuw is zeker de geplande verbrandingsoven in buurgemeente Drogenbos. Burgemeester Vanlinthout laat er geen twijfel over bestaan dat zij, en met haar het hele gemeentebestuur radicaal gekant blijven tegen de inplanting van de oven. 'Hoewel we ons zullen neerleggen bij de hangende gerechtelijke uitspraken, vind ik dat we het recht hebben alle rechtsmiddelen uit te putten om ons tegen die inplanting te verzetten. Het afwijzingsfront van de gemeenten Sint-Pieters-Leeuw en Drogenbos blijft onverkort bestaan. Ook in de schoot van de provincieraad, waarvan ik lid blijf, zal ik het dossier blijven volgen', aldus de burgemeester die zegt 'vanuit een groot rechtvaardigheidsgevoel' aan politiek te willen doen. 'Het klinkt als een cliché maar ik wil de burgemeester van iedereen zijn. Ik wil midden tussen de mensen staan. Mijn slogan 'De dienst als doel, het mandaat als middel' ligt me zeer nauw aan het hart. De vele voorkeurstemmen die ik niet alleen op de gemeentelijst maar ook als lijsttrekker voor de provincieraadsverkiezingen haalde, sterken me in mijn overtuiging dat ik dicht bij de mensen sta en kennelijk hun vertrouwen geniet.'

Johan Cuppens

In de komende nummers van Randkrant worden alle nieuwe burgemeesters in de rand aan u voorgesteld. Volgende maand is het de beurt aan Jean-Pierre De Groef de nieuwe burgemeester van **Machelen**.

FOTO: PASCAL WUSTRON

■ Bij de installatie van de nieuwe gemeenteraad barst Dehaene in tranen uit. Hans Bonte vraagt hem bezorgd: 'Jean-Luc, wat is er?' Waarop die snikkend zegt: 'Is dat nu niet erg: heb ik heel mijn leven Club Brugge gesteund en krijg ik hier nu blauwzwarte oppositie tegenover mij'. (een grap die in Vilvoorde circuleert, opgetekend in *De Standaard*)

■ Ik had deze week een feest met alle gepensioneerden-bonden van de stad, zowel de liberale, de christelijke als de socialistische. Er werd

maar over één zaak gesproken: over de FDF'ers. Niemand kan het begrijpen, ook de mensen van de christelijke bond niet. (Monique Vansantvoort, ex-VLD-schepen van Sociale Zaken in *De Standaard*)

■ Dehaene moet zowat de beste politieke onderhandelaar in België zijn, maar hier kan ik hem op bepaalde momenten niet volgen. (Paul DeWinter, CVP-fractieleider in de vorige gemeenteraad in *De Standaard*)

■ Dit is ongelooflijk en de lokale politiek wordt hierdoor ongeloofwaardig. Mensen vragen zich af waarom ze nog gaan stemmen. De CVP is geen volkspartij want ze luistert niet naar de wil van het volk. Het enige waar het in deze stad nog om draait is geld en macht. VLD en CVP hebben samen negentien van de eenendertig zetels, maar de VLD moet naar de oppositie omdat de anderen twee clowns hebben gevonden die hun zetels ter beschikking stellen. (Mike Verstraeten, voetballer en VLD-gemeenteraadslid in *Het Nieuwsblad*)

■ Dit stadhuis komt in handen van een van de meest rabiate Vlamingen-haters die ik ken. (ex-burgemeester Willy Cortois verwijzend naar ex-FDF'er Jean-Pierre Vermote in *Het Nieuwsblad*)

■ Het FDF neemt nu Vilvoorde en zal de rest van de Vlaamse rand rond Brussel inpalmen. Binnenkort staan de Franstaligen in Mechelen. (betogers in Vilvoorde op 10 december l.l. in *Het Nieuwsblad*)

■ De natte droom van Maingain (FDF-voorzitter, red.) om 'le grand Bruxelles' als een olievlek over het Vlaamse land te verspreiden, komt steeds dichterbij. (lezersbrief van V. Gerits in *Het Nieuwsblad*)

■ Dehaene gaat niet scheep met FDF'ers maar met ex-FDF'ers. Ze hebben hun partij de rug toegekeerd omdat zij de anti-Vlaamse FDF beu zijn. Zij kiezen voor integratie. Dat is een goede zaak voor de rand. (CVP-voorzitter Stefaan De Clerck in *Gazet Van Antwerpen*)

■ Die twee ex-leden van het FDF hebben jaren geijverd voor de belangen van de Frans-

VAN HOREN ZEGGEN

staligen en nu kunnen ze opeens het Vlaams karakter van de stad respecteren. Wat als ze morgen van mening veranderen en de meerderheid niet meer steunen? (Mike Verstraeten, voetballer en VLD-gemeenteraadslid in *Het Nieuwsblad*)

■ Het FDF is een partij van het verleden. In de overeenkomst die we hebben getekend, beloven we het Vlaams karakter van de stad te respecteren. We hebben met het FDF en hun strijd niets meer te maken. (onafhankelijk gemeenteraadslid en ex-FDF'er Jean-Pierre Vermote in *Het Nieuwsblad*)

■ We willen de zandkorrel zijn in het Vlaamse raderwerk. (zinsnede uit een verkiezingspamflet van onafhankelijk gemeenteraadslid en ex-FDF'ster Monique Gob)

■ De Franstaligen zetelen in het bestuur, dat is zeker. Maar let op mijn woorden, binnen zes maanden ligt hij er. Alsof twee ex-FDF'ers zich gaan houden aan de regels. (Eugène Mesemackers, FDF-gemeenteraadslid in *Het Laatste Nieuws*)

■ Vermits twee rabiate Franstaligen de meerderheid zes jaar lang geïjzeld kunnen houden, spreekt het voor zich dat de Vilvoordse Franstaligen voortaan op een voorkeursbehandeling kunnen rekenen. Er breken mooie tijden aan voor Franstalig Vilvoorde. (VU-voorzitter Geert Bourgeois in *De Morgen*)

■ Ik denk niet dat die twee Franstaligen op het beleid zullen wegen. Dehaene is sterk genoeg om ze onder de knoet te houden. (Vilvoordenaar Dirk Seghers in *Het Nieuwsblad*)

Pendelen met het GEN (3) 4

Vorige maand pakte de provincie Vlaams-Brabant uit met het Brabant-Brussel-net (BB-net) als alternatief voor het Gewestelijk Expressnet (GEN). Het BB-net is méér dan het GEN een vervoersnetwerk voor en over de hele provincie Brabant en het is minder op Brussel gericht.

Een klare kijk op Vlaanderen 9

De pas opgerichte vzw Vlaanderen Wereldwijd wil komaf maken met een aantal hardnekkige misverstanden over Vlaanderen die heersen bij buitenlanders.

FiguranDten 10

Oud VRT-journalist Urbaan De Becker uit Sint-Genesius-Rode heeft de tijd nog meegemaakt dat je als het ware een knieval moest doen om een politicus voor de microfoon te krijgen. Tegenwoordig zijn de rollen omgedraaid, maar dat vindt hij ook niet ideaal.

Duurzaam ondernemen in de rand (I) 22

Een kruidenier die voorop loopt

Vlaamse nonnen introduceerden gemengde taalklassen 25

Vrijtijdsprojecten voor gehandicapten 27

Voor visueel gehandicapten is de Randkrant beschikbaar op cassette. Geïnteresseerden kunnen contact opnemen met het Atelier Helen Keller, tel. 02/466 94 40 of met de redactie.

E N O O K N O G

VAN ASSE TOT ZAVENTEM 6

VAN HUIZEN EN TUIJNEN 24 • ZONDER OMWEGEN 26

RESTAURANDT 28 • GASTENBOEK 32

COLOFON

Randkrant verschijnt maandelijks op 145.000 exemplaren en is een initiatief van vzw Informatie Vlaamse Rand.

Hoofdredactie: Henry Coenjaarts

Eindredactie: Geneviève Ostyn

Vormgeving: Mega.L.Una, Brussel

Druk: A. De Cuyper-Robberecht, Zele

REDACTIEADRES:

Paardenmarktstraat 48, 3080 Tervuren

tel 02 767 57 89, fax 02 767 57 86, randkrant@ping.be

Verantwoordelijke uitgever: Henry Coenjaarts,

Paardenmarktstraat 48, 3080 Tervuren

Hoe sexy is het BB-net?

Vorige maand pakte de provincie Vlaams-Brabant uit met het Brabant-Brussel-net (BB-net) als alternatief voor het Gewestelijk Expressnet (GEN). Zoals de naam al wat suggereert, is het BB-net, meer dan het GEN, een openbaar vervoersnetwerk voor en over de hele provincie Brabant, zowel het Waalse als het Vlaamse deel daarvan.

Terwijl de meeste GEN-lijnen van en naar Brussel lopen, is dat minder het geval met het BB-net. Om dat wat concreter te maken: steden als Diest en Tienen, Mechelen en Dendermonde, Leuven en Louvain-la-Neuve, Halle en Ninove, Tienen en Gembloux, Tubize en Ottignies worden om de 15 minuten per trein of snelbus met elkaar verbonden. Het BB-net omvat dan ook 208 haltes op 26 lijnen (12 spoorlijnen en 14 buslijnen) tegen de 11 lijnen van het oorspronkelijke GEN. Al dient hieraan toegevoegd te worden dat de laatste varianten van het GEN onder invloed van De Lijn en de TEC in de zgn. 'Werkgroep op Hoog Niveau' gaandeweg werden uitgebreid met een aantal snelbuslijnen en zodoende meer op een regionaal netwerk begonnen te lijken.

De filosofie achter het BB-net is dat het de aan de gang zijnde 'ruimtelijke spreidingstendens wil sturen in de richting van een meerpolige netwerkstad'. Wat betekent dit geografenjargon concreet? De ontwerpers van het BB-net vertrokken van de vaststelling dat de mobiliteitsstromen in Brabant en omgeving al lang niet meer exclusief op Brussel zijn afgestemd: de voorbije jaren zijn zowel de werkgelegenheid als de bewoning in de provincie Brabant verder uitgezwermd. Dat werd precies mogelijk gemaakt door de alomtegenwoordige auto die dat soort diffuus bestemmingspatroon toelaat. De ontwerpers van het BB-net gaan er van uit dat die evolutie niet meer terug te draaien is: werk en wonen zullen verspreid blijven over een aantal polen

in de omgeving van Brussel. Wel vinden de ontwerpers dat een verdere verspreiding van werk en wonen onaanvaardbaar is: dat zou openbaar vervoer ondenkbaar maken, overal verkeersoverlast brengen en negatieve gevolgen voor milieu en open ruimte hebben.

Wonen en bedrijvigheid moeten geconcentreerd blijven in de huidige kristallisatiepunten of ontwikkelingspolen. Het nu te ontwikkelen openbaar vervoersnet moet daarop inspelen en bijgevolg leiden tot een versterking van de 'meerpolige netwerkstad' die zich nu al in centraal België heeft ontwikkeld. Het BB-net moet de spreiding 'bundelen', heet het.

Dat klinkt logisch. Toch is er niet veel fantasie voor nodig om te beseffen dat zo'n fijnmazig net - indien het niet gepaard gaat met een ruimtelijk beleid dat strak de hand houdt aan een concentratie van wonen en werken en de open ruimte echt beschermt - het gevaar voor almaar verdere urbanisatie en verkaveling van de open ruimte in zich houdt. Als steeds meer plaatsen vlot met het openbaar vervoer bereikbaar worden, maakt dit een verdere verspreiding van wonen en werken mogelijk zonder te leiden tot onhoudbare verkeersoverlast. Tenzij de overheden zo'n ver-

De ontwerpers van het BB-net vertrokken van de vaststelling dat de mobiliteitsstromen in Brabant al lang niet meer exclusief op Brussel zijn afgestemd

spreiding tegengaan. Wat perfect kan, tenminste als men dat ook echt wil. Maar aan die wil heeft het in de Vlaamse traditie van ruimtelijke ordening meestal ontbroken.

Als men echt voornemens is om het geplande ruimtelijk beleid uit te voeren, dan verdwijnt het risico van een verdere aantasting van de resterende schaarse open ruimte en oogt het BB-net op het eerste zicht aantrekkelijk als

FOTO: PATRICK DE SPIEGELAERE

een alternatief verplaatsingsmiddel voor de Brabander die zich nu eens niet met de wagen wil verplaatsen in eigen provincie en van en naar Brussel. Het ontwerp van het BB-net is immers gebaseerd op een onderzoek van het verplaatsingsgedrag van de Brabanders door studie bureau Van Wunnik Partners.

De 58 haltes

Eerst werd onderzocht hoeveel mensen zich op elke plek verplaatsen over middellange afstanden (tussen de 10 en 40 km).

Vervolgens werd nagegaan hoeveel van die reizigers zich binnen het bereik van een eventuele BB-nethalte op die plek zouden bevinden. Voor die plek als vertrekhalte werd dat gegeven onderzocht binnen een straal van 3 km; voor die plek als aankomsthalte binnen een straal van 1 km. Op die manier werd het haltepotentieel van elke plek onderzocht. De selectie van de haltes gebeurde dan door 1000 op-en afstappende rei-

zigers per dag als minimum voor een aanvaardbare BB-nethalte voorop te stellen. Omdat er naar gestreefd wordt om 15 pct. van de verplaatsingen door openbaar vervoer te laten gebeuren, betekent dit dat alle BB-nethaltes een haltepotentieel van 6000 reizigers per dag moeten hebben. Voor de toplocaties werd hetzelfde minimum geëist maar dan binnen een straal van 1 km voor zowel vertrek als aankomst. Deze oefening leerde dat er 58 plekken zijn met het vereiste haltepotentieel. Twee van die 58 - Landen en Hannuit - werden niet in het BB-net opgenomen vanwege te veraf. Het BB-net zal dus 56 van de 58 plaatsen bedienen, 7 meer dan zelfs de meest uitgewerkte versie van het GEN: Wezembeek-Oppem, Gooik, Hoegaarden, Ath, Gembloux, Genappes en Lessines.

Raster

De netwerkstructuur van het BB-net werd opgebouwd door uit te gaan van de plekken met het grootste haltepotentieel en de plekken die nu al een knooppunt zijn van openbaar vervoer. Vanuit die polen werden dan verbindingen gelegd naar de omgevende grootste polen. Zo ontstond de rasterstructuur van het BB-net met zijn talrijke dwarsverbindingen. Het GEN werd daarentegen meer afgestemd op de sterke pendelstromen naar Brussel - ooit geraamd op 141.000 reizigers tijdens het spitsuur - en de al bestaande infrastructuur. Dat leidde tot een ster-vormig netwerk van stralen naar Brussel toe. Dit versterkt de concentratie van bedrijvigheid in Brussel en maakt het GEN minder aantrekkelijk voor verplaatsingen die niet van of naar Brussel gaan. De promotoren van het BB-net zijn ervan overtuigd dat het de polen van de nu al bestaande netwerkstad beter bedient.

Van Wunnik Partners heeft geprobeerd om daar zelfs cijfers op te plakken door het GEN te vergelijken met het BB-net op drie dimensies: netwerk lengte, bereikbaarheid en effectiviteit. Het BB-net is met zijn 1198 km 15 pct. langer dan het GEN, maar bedient 56 ipv 49 plekken met het nodige haltepotentieel en dat met meer snelle verbindingen. Volgens Van Wunnik wordt het goed bereikbare centrumgebied uitgebreid met Halle, Ternat, Asse, Vilvoorde, Overijse en Waterloo. Ook minder centraal gelegen polen als Leuven, Tienen,

Ninove, Aalst, Dendermonde, Mechelen, Waver en Nijvel worden beter bereikbaar. Tot slot is volgens de onderzoekers het BB-net beter afgestemd op de potentiële vervoersvraag: de verhouding tussen de aangeboden bereikbaarheid en het voorziene haltepotentieel is 6 pct. beter bij het BB-net. In 46 van de 56 plekken met haltepotentieel is er minstens één treinverbinding, in 38 ervan is er minstens één snelbus. 28 polen zijn zowel met trein als bus verbonden. De 56 polen kregen de beste ligging in het netwerk omdat het net er eenvoudigweg rond is opgebouwd. De promotoren van het BB-net geloven dat hun voorstel uiteindelijk leidt tot betere verbindingen naar en van Brussel, naar de luchthaven en de HST en vooral voor wie van en naar belangrijke polen in de 'netwerkstad' reist.

Meer inkomsten

Zo'n positief rapport roept onvermijdelijk de vraag op naar de kostprijs: als het BB-net zoveel beter is dan het GEN, zal het dan ook niet veel meer kosten? Bij de provincie Vlaams-Brabant acht men het raadzaam momenteel geen bedragen op het project te klevan. Tom Lagast van de Dienst Ruimtelijke Ordening van de provincie Vlaams-Brabant: 'We zijn ervan overtuigd dat het niet meer zal kosten dan het GEN. De kern van het BB-net is immers dat we de grote concentratie van lijnen in

Faire la navette avec le RER ou le réseau BB?

Le mois dernier, la province de Brabant flamand a entamé l'exploitation du réseau Brabant-Bruxelles (réseau BB), conçu en guise d'alternative au Réseau Express Régional (Gewestelijk Express Net). Le réseau BB, davantage que le RER, est un réseau de transport public destiné à l'ensemble de la province du Brabant, tant flamand que wallon. A la différence de la plupart des lignes du RER, les lignes du réseau BB n'ont pas toujours Bruxelles pour provenance ou pour destination. Les concepteurs du réseau BB sont en effet partis de la constatation que les flux de mobilité en Brabant et dans les environs ne sont plus calqués exclusivement sur Bruxelles et ce, depuis longtemps déjà. Il reste à voir, à présent, quel sort sera réservé au plan dans le 'parcours du combattant' des différents organismes.

Brussel die het GEN kenmerkt, verminderen en meer uitsmeren over de hele provincie. Het BB-net vereist niet meer infrastructuurwerken aan het spoor dan het GEN. Wel zal het groter aantal buslijnen meer aanpassingen voor autovrije busbanen vergen. Al is het zo dat een aantal herinrichtingen van secundaire wegen sowieso al gepland waren. Sommige aanpassingen moesten dan weer gebeuren voor het lokale busnet. Moet je die kosten allemaal voor rekening van het BB-net laten komen? Bovendien gaan we ervan uit dat het BB-net 15 pct. meer inkomsten zal opleveren. Verder blijft de vraag of dit BB-net niet meer rollend materieel zal vereisen. De onzekerheid over de kostprijs belette niet dat de eerste reacties op het BB-net overwegend positief waren. Afwachten hoe het plan verder zijn weg doorheen de instellingen maakt.

John Vandaele

FOTO: PATRICK DE SPIEGELAERE

VAN ASSE TOT ZAVENTEM

BRUSSEL

Vooroordelen de kop indrukken

Minister van Brusselse Aangelegenheden Bert Anciaux heeft een campagne op touw gezet om het imago van de Vlamingen in hun hoofdstad Brussel op te poetsen. Uit onderzoek bij Franstaligen en migranten is namelijk gebleken dat het beeld over de Vlamingen in Brussel bol staat van vooroordelen. 'De Vlamingen willen zich Brussel toe-eigenen en het zijn allemaal racisten, dat zijn enkele van die misverstanden', zegt Koen T'Syen, woordvoerder van Minister Anciaux. Om die

vooroordelen te weerleggen, heeft Anciaux een groot-scheepse affichecampagne gelanceerd. Op de affiches is een jonge Marokkaanse vrouw te zien die zegt dat Vlamingen dezelfde waarden delen als de andere inwoners van Brussel. 'De boodschap die we willen meegeven is dat Vlamingen partners zijn in de hoofdstad en dat ze net

FOTO: JACQUES VIGIER/IN

als de andere bewoners van Brussel een leefbare

stad willen maken', aldus Koen T'Syen. Volgens het kabinet van minister Anciaux zijn de reacties op de imago-campagne zeer positief. De minister is dan ook van plan volgend jaar opnieuw een dergelijk initiatief op touw te zetten. **TD**

DE RAND

Bus wordt sneller

De Lijn Vlaams-Brabant heeft een doorstromingsplan klaar voor bussen die vanuit Haacht en Kampenhout naar Brussel rijden. De Haachtsteenweg krijgt vrije busbanen tot aan Brussel-Noord. De vrije busbanen moeten de doorstroming van de bussen versnellen. De Lijn wil onderzoeken of dergelijke banen eveneens mogelijk zijn op de N8 Ninove-Brussel, de N3 Leuven-Tervuren-Brussel en de N4 Waver-Overijse-Brussel. Ook in de regio Zaventem heeft de Lijn plannen. Als die gemeente vrije busbanen heeft aangelegd, komen er pen-

delbusjes tussen de bedrijvenzones van Diegem en Zaventem en de treinstations van Brussel, Vilvoorde en Zaventem. De vervoersmaatschappij zal een aantal doorstromingsstudies bestellen om na te gaan met welke technische ingrepen de bus op deze trajecten sneller kan opschieten. De nieuwe plannen voorzien ook in extra bussen, onder meer op de lijnen Brussel-Ninove en Brussel-Lembeek. In het jaar 2001 zal de Lijn eveneens starten met een extra busdienst van Overijse over Tervuren naar Zaventem. **TD**

DILBEEK

Fietsers in de verdrukking

De Fietsersbond Pajottenland vreest dat bij de geplande herinrichting van de N8, beter bekend als de Ninoofsteenweg tussen Dilbeek en Ninove, de fietsers in de kou zullen blijven staan. 'Uit de plannen van de verschillende betrokken partijen, waaronder de gemeentes Dilbeek, Lennik en Roosdaal en de Dienst Wegen Vlaams-Brabant, blijkt dat er geen fietspad komt langs de N8', zegt Renate Devreese van de Fietsersbond Pajottenland. Er is echter wel sprake van een alternatieve fietsroute langs het centrum van Schepdaal en Itterbeek, maar dat volstaat niet voor de Fietsersbond. 'De alternatieve route is een zeer vermoeiend traject. Daarbij komt dat mensen die boodschappen

willen doen of naar de dokter moeten op de Ninoofsteenweg, er niet met de fiets naartoe kunnen', aldus Renate Devreese. Voor de Fietsersbond Pajottenland kan een alternatieve fietsroute een aanvulling maar nooit een vervanging zijn

FOTO: BASICAL VIGIER/IN

van een fietspad langs de N8 en daarom wordt aan de betrokken instanties gevraagd om geen verbeteringswerken aan de steenweg te doen zonder aandacht voor de fietser. **TD**

DROGENBOS

Verbrandingsoven blijft smeulen

De directeur-generaal van de administratie ruimtelijke ordening leverde onlangs een bouwvergunning af voor de omstreden verbrandingsoven in Drogenbos. Agalev is niet te spreken over het feit dat die bouwvergunning werd afgeleverd zonder voorafgaandelijk overleg in

de Vlaamse regering. 'De eventuele bouw van een nieuwe verbrandingsoven staat haaks op het duurzame afvalbeleid van minister Vera Dua', meent Vlaams Volksvertegenwoordiger voor Agalev Eloi Glorieux. De bouwvergunning mag dan afgeleverd zijn, om

effectief met de werken te kunnen beginnen, is er ook een milieuvergunning nodig. Die is al eens verleend maar werd opnieuw geschorst. De zaak wordt momenteel nog behandeld voor het Hof van Beroep. Agalev zal er zich met alle mogelijke middelen tegen verzetten dat de schor-

sing van de milieuvergunning ongedaan zou worden gemaakt, aldus Glorieux. Minister van Leefmilieu Vera Dua maakt zich trouwens ook sterk dat uit haar nieuwe afvalstoffenplan zal blijken dat de bouw van een verbrandingsoven in Drogenbos overbodig is. **TD**

Foto's van nu, verhalen over vroeger

De gemeente Sint-Pieters-Leeuw staat sinds kort te kijk in een nieuw fotoboek. Het gaat om een kunstuitgave van de Leeuwse werkgroep voor streek- en volkskunde. Het boek bevat 100 kleurenfoto's van Sint-Pieters-Leeuw, gemaakt door de Halse fotograaf Jan Decreton, samen met verklarende teksten van Leeuwenaar Jan De Backer. 'De werkgroep voor streek- en volkskunde bestaat twintig jaar en naar aanleiding daarvan wilden we iets speciaals doen', legt coördinator Gilbert Pické uit.

Een boek over de gemeente met foto's van nu en verhalen over vroeger leek de ideale manier om de verjaardag van de werkgroep te vieren. 'Een van de belangrijkste afnemers van het boek wordt het gemeentebestuur van Sint-Pieters-Leeuw zelf. Zij gaat het als relatiegeschenk gebruiken', aldus Pické. Wie het boek wil inkijken, kan terecht in de bibliotheken van Sint-Pieters-Leeuw. Bestellen kan nog bij uitgeverij 'Het Streekboek' (tel: 03/777 75 58). De standaarduitgave kost 1.495 frank, de luxe-uitgave 1.595 frank. **TD**

FOTO: PASCAL VINCENON

HET ONSCHULDIGE 'RESTAURANT ROSE' IN GROENENDAAL

Het Kasteel van Groenendaal zal door de federale overheid worden overgedragen aan het Vlaams Gewest. Ook al heeft die eigendomsoverdracht momenteel nog heel wat voeten in de aarde. Het gebouw aan de Duboislaan dat het opschrift draagt 'Château de Groenendaal' stond tot voor kort bekend als het 'Restaurant Rose'. Weinigen weten dat het ooit deel uitmaakte van de prestigieuze gebouwen van de priorij Groenendaal onder Hoelaart, vooral bekend omwille van de mysticus Jan van Ruusbroec (1293-1381). Het gebouw waarover het hier gaat, en dat ofwel deel uitmaakte van de priorswoning ofwel een koetshuis was, werd in classicistische stijl opgetrokken omstreeks 1780, niet zolang voordat de Oostenrijkers het hele priorijcomplex met de grond gelijk lieten maken (in 1786) en de inboedel verkochten. Het nieuwe gebouw bleef evenwel gespaard. Aanvankelijk werd de woudadministratie o.l.v. inspecteur Zinner (diegene die ook de Brusselse Warande zou aanleggen) er in ondergebracht. Na wat wederwaardigheden werd het op het eind van de 19e eeuw een restaurant, waar een zekere Nicolas Rose uit Terhulpen de scepter zwaaide. Het 'Restaurant Rose', dat tot de jaren 1960 bleef bestaan, was een gezellig culinair trefpunt, ook al zou de naam iets anders kunnen doen vermoeden! Omstreeks 1970 werd het gebouw een studiecentrum van de socialistische vakbond ABVV. Een gedenksteen ter plaatse herinnert aan het feit dat zijn voorzitter Janssens tijdens een vergadering aldaar schielijk overleed. Op dit ogenblik huizen er enkele bridgeclubs, maar het is de bedoeling van het Vlaams Gewest, als de overdracht beklonken is, om er de administratie van Waters en Bossen te huisvesten.

FOTO: PASCAL VINCENON

Maurice Wynants

SINT-GENESIUS-RODE

JIP uit de startblokken

Jongeren uit Sint-Genesius-Rode en omgeving kunnen terecht in het nieuwe Jongeren Informatie Punt (JIP). In de Vlaamse rand zijn al JIP's opgericht in Vilvoorde, Halle, Overijse, Asse en Tervuren, maar Sint-Genesius-Rode is de eerste van de zes faciliteitengemeenten waar met een JIP wordt gestart. Het initiatief gaat uit van de Openbare Centra voor Maatschappelijk Welzijn (OCMW) van de regio Zenne-Zoniën. 'Jongeren kunnen in het Jongeren Informatie Punt terecht met alle soorten

vragen, bijvoorbeeld over seksualiteit, drugs, huisvesting, tewerkstelling en noem maar op. We beschikken ook over een groot aantal folders die jongeren anders op heel wat verschillende plaatsen moeten gaan zoeken', vertelt medewerkster Kathy Callon. Het JIP van Sint-Genesius-Rode bevindt zich naast het OCMW in de Dorpsstraat en is open op woensdag van 13u tot 16u en donderdag van 9u tot 12u. Telefonisch zijn de medewerkers van het JIP te bereiken op 02/ 380 57 53.

TD

Meer discipline, minder doden

Belgische chauffeurs hebben een te zware voet en lappen het verkeersreglement vierkant aan hun laars. Maar hiervoor betalen wij met ons allen een hoge tol. Gouverneur Lodewijk De Witte van de provincie Vlaams-Brabant lanceert een batterij voorstellen om het grote aantal doden (104 verkeersdoden in 1999 alleen al op de Vlaams-Brabantse wegen) en zwaargewonden te halveren.

'Als we het aantal verkeersdoden op onze wegen vergelijken met de Nederlandse en Scandinavische cijfers dan stijgt het schaamrood je naar de kaken', zegt brigadecommissaris Jacques Spreutels van de federale dienst politie en openbare orde. 'België scoort slecht en staat in de ongevallenstatistieken net voor de rode lantaarndragers Frankrijk, Spanje, Griekenland en Portugal. Daarom is een geïntegreerde aanpak noodzakelijk, waarbij alle verkeersbeleidsmakers op alle niveaus hun marsroute op elkaar afstemmen.'

Lik op stuk

'In zo'n geïntegreerd beleid speelt de ordehandhaving een belangrijke rol', onderstreept commissaris Spreutels. 'In het kader van buitenlandse werkbezoeken hebben we gezien hoe het naleven van de verkeersregels daar zoveel gecoördineerder, strenger en consequenter gebeurt. Ook hier zouden wij overtreders veel sneller lik op stuk kunnen geven als het innen van de boetes zou worden afgehandeld door

een centraal incassobureau, zoals dat bijvoorbeeld in Nederland al geruime tijd het geval is.'

'In Vlaams-Brabant werken we al een tijd aan het verkeersveiliger maken van gewestwegen en kruispunten. Maar het toezicht daarop door de politiediensten blijft in gebreke, omdat zij onderbemand zijn en voorrang geven aan andere prioriteiten. Als dat geïntegreerde beleid er in de eerste plaats op gericht zou zijn het moordende verkeer aan te pakken, dan is dat soort problemen met uiteenlopende prioriteiten alvast van de baan.'

Blind voor borden

De ernst van de ongevallen heeft rechtstreeks met de snelheid te maken. De zware voet van de Belgische chauffeur zorgt elk jaar opnieuw voor duizenden doden en zwaargewonden. Belgische chauffeurs storen zich niet aan snelheidsbeperkingen en zijn gewoon blind voor zone 30, -50 en -70-borden. Dat blijkt onomstotelijk uit metingen van het Belgisch Instituut voor Ver-

'Als we het aantal verkeersdoden op onze wegen vergelijken met de Nederlandse en Scandinavische cijfers dan stijgt het schaamrood je naar de kaken'

keersveiligheid (BIVV). Datzelfde BIVV heeft ook berekend dat een algemene snelheidsmatiging van 5 km per uur het huidige aantal verkeersdoden en zwaargewonden bijna tot de helft zou kunnen terugdringen. Tegen de achtergrond van dat gegeven stelt gouverneur De Witte drastische maatregelen voor. Hij wil dat er in Vlaams-Brabant werk wordt gemaakt van snelheidsbeperkende systemen waaronder een snelheidsremmer in de auto die belet dat de wagen sneller rijdt dan toegestaan. De gouverneur wil ook een proefproject met een snelheidsbeperking van 100 km per uur op de grote ring rond Brussel.

FOTO: PATRICK DE SPIEGELERE

Jacques Spreutels: 'In de Scandinavische landen en Nederland wordt al enige tijd geëxperimenteerd met intelligente systemen om de snelheid aan banden te leggen. In Nederland loopt een proefproject om via satellietverbindingen auto's te verhinderen sneller te rijden dan de maximaal toegelaten snelheid.'

SOM-acties

Naast de geïntegreerde campagnes rond snelheidsbeperking doet gouverneur De Witte nog een aantal concrete voorstellen om 'Samen Ongevallen te Minderen' (SOM). Zo pleit hij ervoor dat het hele jaar door het rijden onder invloed zou worden aangepakt omdat met beperkte BOB-acties het aantal weekenddoden en -zwaargewonden veel te hoog blijft. Hij roept ook op om vrachtwagenchauffeurs optimaal te sensibiliseren, naar het voorbeeld van de Colruyt chauffeurs die zelf een veiligheidscharter hebben opgesteld. Als vrachtwagens bij ongevallen betrokken raken zijn de gevolgen immers vaak catastrofaal. Aan de scholen vraagt de gouverneur om te werken aan een vervoers- en een verkeersveiligheidsplan. Daarnaast moet het sluipverkeer worden tegengegaan en het gebruik van de gordel aangemoedigd. Fietsers verdienen optimale bescherming door betere en meer fietspaden.

Marleen Teugels

Info: www.vl-brabant.be
(rubriek berichten/publicaties)

Sicherheit im Verkehr gefordert

Die belgischen Autofahrer leiden am Bleifuß und scheren sich den Teufel um die Verkehrsregeln. Und dafür zahlen wir alle einen hohen Preis. Gouverneur Lodewijk De Witte von der Provinzialregierung Vlaams-Brabant führt ein ganzes Arsenal von Vorschlägen an, um die große Zahl der getöteten und schwerverletzten Verkehrsteilnehmer (allein auf den Straßen von Vlaams-Brabant 104 Verkehrstote im Jahre 1999) zu halbieren.

EEN KLARE KIJK OP VLAANDEREN

'Een bundeling van gefragmenteerde informatie'. Met die doelstelling treedt de pas opgerichte vzw Vlaanderen Wereldwijd naar buiten met de publicatie van een handig boekje onder de titel 'Vlaanderen, een goed bewaard geheim'.

De klacht dat Vlaanderen een slecht imago heeft, klinkt als een Tibetaanse gebedsmolen. Die ongunstige beeldvorming in de internationale pers stoelt grotendeels op de informatie die de vele honderden buitenlandse journalisten eenzijdig vergaren bij de Franstalige Belgische media. Omdat de meesten geen Nederlands kennen nemen ze, gemakkelijks halve, alleen hun toevlucht tot Franstalig bronnenmateriaal. Dat daarbij de Vlaamse standpunten niet altijd even genuanceerd aan bod komen, hoeft geen betoog; als ze al aan bod komen.

Lange adem

Er werden in het verleden al tal van initiatieven genomen om hieraan iets te doen, maar al te vaak bleven ze steken in goede bedoelingen. De vzw Vlaanderen Wereldwijd heeft zich in het rijtje geschaard om de beeldvorming bij te sturen. De vzw is er gekomen onder impuls van een negental Vlamingen die partijpolitiek ongebonden zijn, voltijds actief zijn in culturele en economische middens en bovendien nog doende zijn in diverse verenigingen van de Vlaamse Beweging zoals de Marnixkring, de Moriaangroep, de Vlaams Culturele Koepel en Vlaanderen Europa. Vraag is natuurlijk of deze nieuwe organisatie zal slagen waar anderen niet altijd even succesvol waren. Bij de initiatiefnemers zitten alleszins enkele figuren die vanuit hun beroepservaring de noden van de buitenlandse journalisten zoniet kennen, dan toch aanvoelen. Dat zou een pluspunt moeten zijn om de vzw die lange adem te geven die nodig is om constant en consistent te kloppen op de nagel van de externe beeldvorming.

Groeiende macht

Het eerste werkstuk waarmee de vzw Vlaanderen Wereldwijd naar buiten treedt, mag er alvast zijn. Het boekje 'Vlaanderen, een goed bewaard geheim' is immers een handige en heldere introductie in het Vlaanderen van vandaag. In vijf hoofdstukken komen het sociaal-economisch profiel van Vlaanderen, de kracht van de Vlaamse economie, het Nederlands en de Nederlandse Taalunie, de staatshervorming en de opbouw van de Vlaamse deelstaat en de situatie van de Vla-

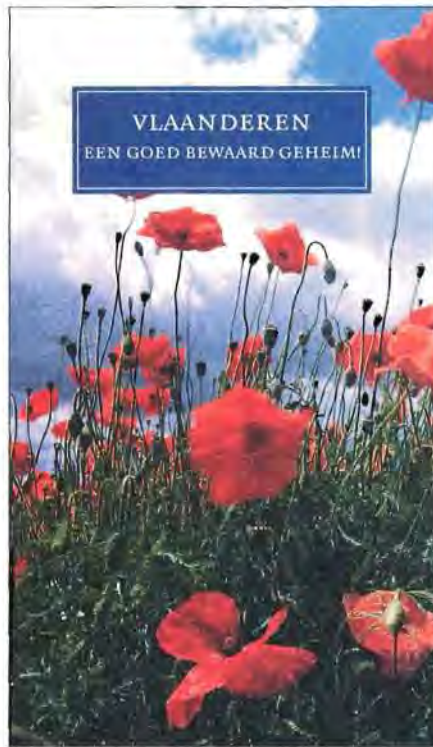
mingen in Brussel aan bod. Telkens weer slagen de auteurs erin, in een bevattelijke en nuchtere taal, een sober beeld te schetsen van de situatie, waarbij hardnekkige misverstanden die een eigen leven zijn gaan leiden, worden gecorrigeerd. Zeker het hoofdstuk over Brussel zet enkele feiten op een rijtje waaruit moet blijken dat het een van oorsprong Nederlandstalige stad is die pas na het ontstaan van België in de greep van de verfransing geraakte, maar intussen is uitgegroeid tot een kosmopolitische stad waar het succes van het Nederlandstalige onderwijs bewijst dat de verfransing 'geen definitief gegeven is maar omkeerbaar door de groeiende macht van Vlaanderen binnen het Belgische staatsbestel' (p. 127). De auteurs zijn niet blind voor de negatieve weerslag van de internationalisering van Brussel en zijn wijde rand, maar roepen niet meteen moord en brand. Ze beperken zich tot vaststellingen, waaraan ze toch de bedenking koppelen dat 'er meer en meer stemmen opgaan die waarschuwen dat Brussel de grenzen van zijn internationale mogelijkheden bereikt heeft' (p. 132). Volgens hen is er geen tegenspraak tussen de Vlaams-Brusselse belangengemeenschap en Europa. 'Het is gewoon belachelijk te beweren dat de Vlamingen een enggeestig anti-Europeanisme cultiveren. Europeanen en anderen zijn welkom in Brussel en in Vlaanderen. De Vlamingen willen er graag voor zorgen dat zij zich hier thuis voelen', zo luidt het op blz. 139 van 'Vlaanderen, een goed bewaard geheim'.

Johan Cuppens

Het veelkleurige boekje van 150 blz. is tegelijk uitgegeven in het Nederlands en het Engels. Er wordt ook gedacht aan edities in het Duits, Frans, Spaans, Japans en andere talen. Het boek is een uitgave van de vzw Vlaanderen Wereldwijd, Baron Dhanislaan 20, bus 5, 2000 Antwerpen.

Flandern richtig dargestellt

Die Klage, dass Flandern im Ausland nicht das beste Image hat, ist nicht neu. Neu ist aber die nicht-kommerzielle Vereinigung 'Vlaanderen Wereldwijd' und ihre Initiative, hieran durch die Veröffentlichung des kleinen Buches 'Vlaanderen, een goed bewaard geheim' (Flandern, ein gut gehütetes Geheimnis) etwas zu ändern. Dabei handelt es sich um eine praktische und kenntnisreiche Einführung in das Flandern der Gegenwart, wobei einige sich hartnäckig haltende Missverständnisse korrigiert werden. Das Buch erscheint zunächst in niederländischer und englischer Sprache, jedoch ist auch an Ausgaben in Deutsch, Französisch, Spanisch und anderen Sprachen gedacht.

'Een interview met een politicus was vroeger een hele gebeurtenis. Je was in de wolken en daarvoor ging je bij wijze van spreken plat op je buik. Doorvragen of kritisch zijn, mijn god, daar was geen sprake van. Nu zijn de rollen omgedraaid en moet je politici bijna van de micro wegslaan'.

Aan het woord is Urbaan De Becker die jarenlang voor het VRT-radionieuws werkte en in '97 op vervroegd pensioen ging. Deze maand nog wordt hij -samen met Davidsfondsvoorzitter Fernand Vanhemelryck- gevierd als cultureel ambassadeur van Sint-Genesius-Rode. Het tweetal werd uit acht genomineerden gekozen 'omwille van hun persoonlijkheid, prestige, cultureel talent en bekendheid in Sint-Genesius-Rode en ver daarbuiten'.

UDB Of ik altijd journalist heb willen worden? Nee, al wordt verwacht dat ik daar met ja op antwoord. Achteraf gezien moet ik zeggen dat 'het' er blijkbaar wel in zat. In mijn jonge jaren was ik volop bezig met iets wat heel veel journalisten in hun jeugd hebben gedaan, namelijk steekkaarten opstellen met allerlei data, gebeurtenissen, hoofdsteden, figuren uit de geschiedenis uit de hedendaagse politiek en noem maar op. Uit gesprekken met collega's is gebleken dat we dat allemaal deden, wat eigenlijk heel vreemd is. Wie bij de radio terecht kwam had als kleine jongen bovendien reporter gespeeld bij wielervedstrijden met grootheden als Rik Van Steenberghe en Rik Van Looy. Alle kinderen speelden 'koers', maar diegenen die later journalisten zouden worden gaven daar altijd nog even commentaar bij en beschreven fijntjes de sprint. De huidige hoofdredacteur van de VRT-radionieuwsdienst, Jos Bouveroux, vertelt precies hetzelfde: hij had als

FOTO PATRICK DE SNEELAERE

Urbaan De Becker: Ik heb 39 jaar gewerkt en dat vind ik genoeg

kleine ket ook al fichebakken vol wetenswaardigheden. Dat schijnt dus te wijzen op aanleg voor het vak!

Vier minuten

UDB We waren met z'n vieren in de lichte van 1965: Jan Ceuleers, Paul Ghysels, Jef Coeck en ik. Er is inzake nieuwsgaring geen vergelijking meer mogelijk tussen 1965 en nu. Er is nu veel meer openheid en de mensen zijn meer toegankelijk, zeker op het politieke toneel. Een interview met een minister was in onze tijd een heuse gebeurtenis. Je was dan zo blij als je erin geslaagd was om die man te benaderen dat het niet eens in je opkwam om kritische vragen te stellen. Wij waren al heel blij dat zo'n man- en metertijd vrouw- iets wilde zeggen en na een minuut of drie, vier stopte je uit beleefdheid omdat je niet langer beslag durfde leggen op de tijd van zo iemand. De politicus stopte dan trouwens zelf ook, want na vier minuten vond hij dat het welletjes was geweest. Nu is de situatie omgekeerd en moet je ze bijna wegslaan van de microfoon of de camera. Ze bellen je zelf op of komen spontaan naar je toe. Soms denk ik dan wel eens, ja, een beetje meer afstand, een beetje meer

stijl zou toch wel mogen. Een interview is nu heel gewoon geworden. Misschien té gewoon. Maar al bij al is het toch een grote vooruitgang dat je zo'n politicus nu zonder veel omhaal kunt opbellen, zelfs om zes uur 's morgens. En dat geldt niet alleen voor politici, maar ook voor mensen in andere kringen die vroeger weinig toegankelijk waren en zich afschermden; ze kunnen de pers niet blijven mijden. Je merkt dat ook nu met de problemen bij Lernout & Hauspie: ze moeten iets zeggen, ze kunnen zich geen andere houding meer permitteren. Zelfs kardinaal Danneels kan het zich niet veroorloven de pers te negeren en hij doet dat dan ook niet. Dat was met zijn voorgangers wel even anders: kardinaal Suenens ging het in het buitenland vertellen, dat was zo zijn systeempje, en kardinaal Van Roey, nog vroeger, daar raakte je gewoon niet bij en het kwam ook bij niemand op om die man te benaderen. Al die kringen die vroeger niet van de pers wilden weten zijn nu toch verplicht om hun burcht te verlaten. Of de journalisten vandaag nog kritisch genoeg zijn? Niet genoeg! Je hebt een slingerbeweging gehad van eerst niets mogen naar een meer kritische benadering en die werd almaar groter omdat het plezierig was voor journalisten te ontdekken dat je niet zomaar voetstoots moest aannemen wat de andere zei. De eerste keer dat het mocht, iemand het vuur aan de schenen leggen zonder dat daar een sanctie tegenover stond, tja, dat was wat. Een man als Gaston Eyskens had het daar heel moeilijk mee. Die wilde nooit een woord loslaten en hij vond het dan ook maar niets dat daar zo'n bende journalisten stond te wachten die geen zaken hadden met hetgene waarmee hij bezig was. Hij was desalniettemin wel altijd heel correct, hoffelijk en beleefd. Toch is ook iemand als Gaston Eyskens op de duur met de tijdsgeest mee moeten gaan. Ja, dat de kleindochter van Gaston Eyskens in de aanloop naar de

gemeenteraadsverkiezingen in het VRT-programma 'Bracke en Crabbé' zat, dat illustreert het helemaal.

Ingrijpende veranderingen

UDB Dat ik al op mijn 57e op pensioen ben gegaan, was het gevolg van een afvloeiingsregeling De VRT, of liever Bert De Graeve, wilde 400 mensen kwijt. De voorwaarden waren goed, niet buitengewoon goed, maar goed genoeg. Ik ben op mijn 18e beginnen te werken en had dus recht op een volledig pensioen. Wat ook een rol heeft gespeeld waren de ingrijpende veranderingen die in die periode op til waren. Niet alleen technisch -als je op je 57e nog moet leren werken met een totaal nieuw systeem dan vraag je je af of het nog de moeite loont-, maar ook de evaluaties zouden helemaal anders worden: veel scherper, veel nauwkeuriger dan vroeger, terwijl je de tijd waarin je het best presteerde en je dat fysiek ook probleemloos aan kon achter je hebt liggen. Het tempo werd enorm opgedreven -wat de kwaliteit overigens niet altijd ten goede komt- en precies op dat ogenblik vraagt men: 'laat nu eens zien wat je kunt'. Ja, dan ga je onvermijdelijk denken, als ik dat al die tijd nog niet heb laten zien, dan weet ik het ook niet meer. Ik was niet meer geneigd om mijn mouwen op te stropen en te laten zien wat die oude man nog allemaal kan. Nee. Ik heb 39

Urbaan De Becker: 'There's simply no comparison any more'

Urbaan De Becker worked for the VRT radio news department for many years before taking early retirement in 1997. 'As far as newsgathering is concerned,

there's absolutely no comparison between the situation in 1965 and today. There's a great deal more openness now, and people are much more accessible, certainly in the political sphere. Back then, an interview with a politician was a special event, and my God, being critical or aggressively pursuing a particular line of questioning was simply unthinkable. Now the roles have been reversed: the politicians love their airtime so much you virtually have to tear them away from the microphone. But sometimes I do think that a bit more distance and, yes, a bit more style, would be desirable', says De Becker, who this month is being celebrated as cultural ambassador of Sint-Genesius-Rode.

'Als je je beste tijd hebt gehad en ze vragen dan: 'laat nu eens zien wat je kunt', dan ben je niet meteen geneigd om je mouwen op te stropen'

jaar gewerkt ten dienste van de gemeenschap en dat vind ik genoeg. Ik heb ook achter een postloket gezeten, gewerkt bij de dienst inlichtingen van de telefoon en op het OCMW van Sint-Gillis. Ik hoef mij niet te schamen en vond dat ik ermee kon stoppen op 57-jarige leeftijd

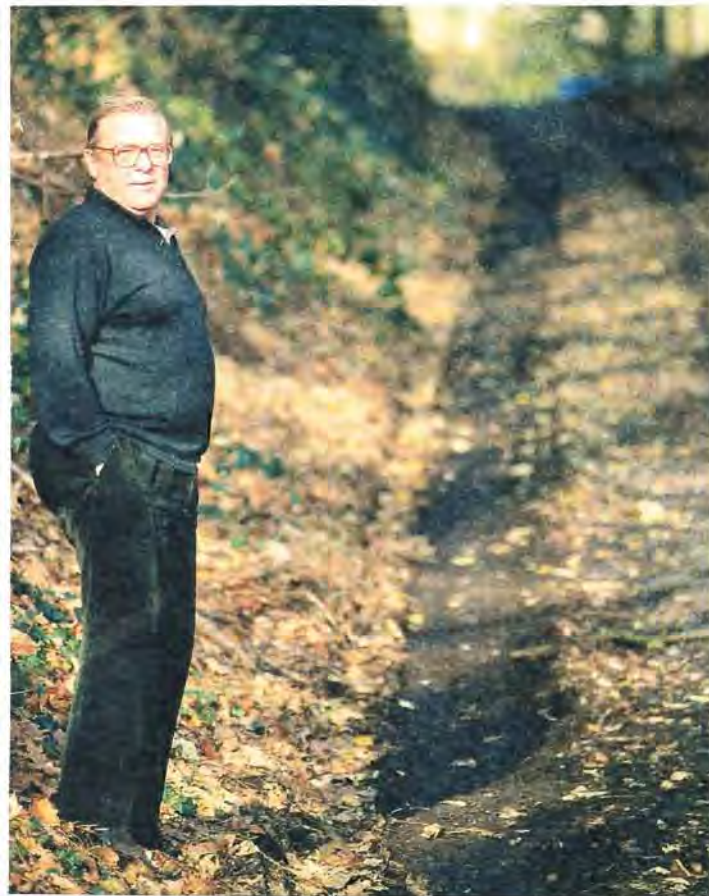
Tijd in overvloed

UDB Ik heb geen moeite met het 'op pensioen zijn', maar ik heb me er wel mentaal op ingesteld en de datum zes maand tevoren vastgelegd. Ik heb nu meer tijd voor mijn paperassen die ik moet klasseren. De zolder ligt vol papier, daar zit ik in te snuisteren om uiteindelijk ook eens wat weg te gooien, maar dat is heel moeilijk. Voor ik eraan begin denk ik een verhuiswagen te kunnen vullen en op het einde van de operatie heb ik amper een schoendoos vol. Het is bijna zo erg dat ik denk, ik gooi het weg, maar ik neem er eerst een copie van, terwijl ik goed be-

sef dat het eigenlijk niet veel zin heeft om zoveel papieren te blijven bewaren. Verder ben ik veel meer bezig in de tuin, heb ik meer tijd voor hoodschappen, kan ik verse vis gaan halen in Oostende -op de trein met een boek, heel ontspannend- en flaneren door Brussel, wat altijd mijn grote liefde is geweest. Je kunt nu ook veel makkelijker dan vroeger een boek lezen. Ik ben noodgedwongen altijd een krantenlezer geweest, gewoon omdat ik geen tijd had om méér te lezen. Nu wel. Dat heeft niet alleen met het pensioen te maken maar ook met het feit dat de kinderen -op één na- het huis uit zijn. Ik lees graag romans, maar dan wel van top-schrijvers en verder alles wat met geschiedenis te maken heeft, of het nu gaat over de middeleeuwen of over de Tweede Wereldoorlog. Meestal in het Nederlands, ja met de specialiteit 'binnenland' verloor je als journalist je vreemde ralen, behalve het Frans. Ik behoor nog tot die generatie die heel goed Frans kent, misschien wel té goed, het hele circus rond de participe passé inclusief. De kennis van het Nederlands is er in het algemeen een stuk op vooruitgegaan, zeker als je dat vergelijkt met de periode waarin mijn vader leefde. Hij schreef foutloos Frans, maar houderig Nederlands. Frans was toen dé taal van de ambtenaren, en niet alleen van hen. Het Nederlands leek in die tijd nergens op, dat was vertaald Frans. Denk maar aan termen als vis platinées, recommandé, sacoche, ambulance, éclair enzovoort. Dat wordt nu nog wel gezegd, maar we komen er stilaan uit en dat wil toch heel wat zeggen als je bedenkt van waar we komen.

Geneviève Ostyn

FOTO: MATHIEU DE SPIEGHELE

Een hoofdrol voor ieder kind

De rand is een uitgeverij rijker. Enkele maanden geleden startten Annemie Van Walleghem en Stefan Stallaert uit Meise met E&M Productions. Het jonge bedrijfje geeft gepersonaliseerde kinderboeken uit. In de verhalen van Piraat Spruit en de Pleisterprinses in Oloitokitok speelt het kind voor wie het boek bestemd is de hoofdrol.

Annemie Van Walleghem en haar man Stefan Stallaert zijn apetrots op hun geesteskind. Toen ze een tijdje geleden samen uit de toerismesector stapten, besloten ze een heel andere koers te gaan varen. Annemie wilde iets doen dat met kinderen te maken had, Stefan was verzot op literatuur. Met hun nieuwe uitgeverij E&M Productions weten ze die twee verlangens nu perfect te combineren.

Welke boeken geven jullie met E&M Productions uit?

We maken uitsluitend gepersonaliseerde kinderboeken. Het concept is uniek in Vlaanderen. Het gaat om verhalen waarin het kind voor wie het boek bestemd is zelf de hoofdrol speelt. Samen met de twee vaste personages, Piraat Spruit en de Pleisterprinses, en een vriendje en een vriendinnetje beleven ze allerlei gekke avonturen in het fictieve land Oloitokitok. Momenteel zijn er drie verschillende verhalen op de markt: 'Naar Oloitokitok', 'Robbo en de Naerlingen' en 'De Doos der Dingen'. Er wordt ook aan een Franstalige versie gewerkt.

Is het de bedoeling kinderen aan de hand van die verhalen iets te leren?

Neen, de verhalen zijn zeker niet expliciet moraliserend. We willen jonge kinderen niet de les spellen, maar hen op een toffe manier aanzetten tot lezen. Ik ben ervan overtuigd dat zoiets beter lukt als ze zelf de hoofdrol spelen in het verhaal dat ze lezen. Ik merk

bij mijn eigen kinderen wat voor een opwindende ervaring dat voor hen is.

Hebben jullie de verhalen ook zelf geschreven?

Neen. Toen mijn man en ik het concept hadden uitgedacht, zijn we op zoek gegaan naar een auteur. We zijn na een tijdje terecht gekomen bij Stefan Boonen, een uitstekend Vlaams jeugdschrijver, die al drie kinderverhalen had uitgegeven. Het klikte meteen tussen ons en samen met hem heb-

'Een verhaal lezen waarin je zelf meespeelt is een heel bijzondere en meeslepende ervaring'

ben we de verhalen bedacht. Het resultaat is prachtig: leuke, grappige en boeiende verhalen waarin elk kind zich kan herkennen. André Dooms heeft er nadien heel mooie illustraties bij gemaakt.

Leuk alternatief

Hoe worden de boeken verdeeld?

We hebben net aan zo'n 2600 kranten- en boekenwinkels een pakket bestelformulieren bezorgd. Wie er zo eentje invult krijgt binnen de vier dagen het boek thuis opgestuurd. Op basis van de naam, het adres, de geboortedatum, de hobby's en de namen van een vriendje en vriendinnetje van het kind, maken wij een gepersonaliseerd verhaal. Voor kinderen met lees- of oogproblemen zijn er ook boeken met grote letters. Een boek kost 525 frank. Gezien kinderen ons doelpubliek zijn, hebben we de prijs bewust zo laag mogelijk gehouden.

Jullie project kost heel wat geld en energie. Wat willen jullie ermee bereiken?

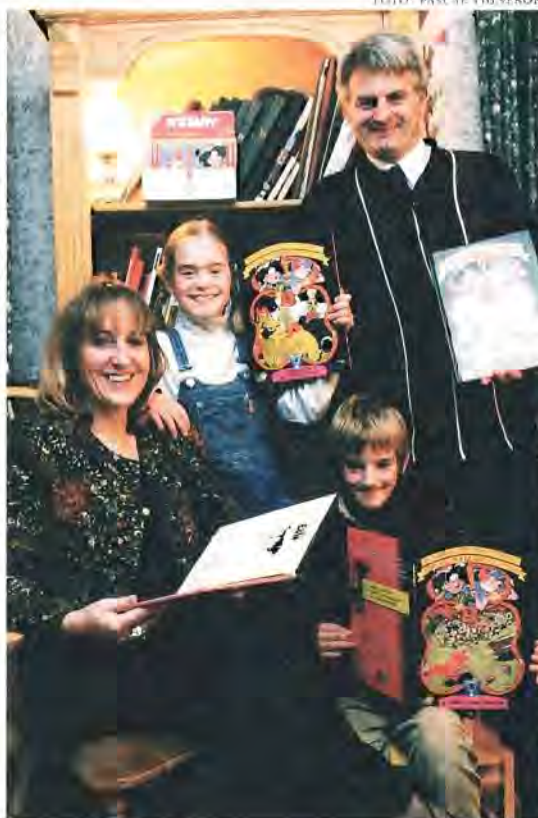
Kinderen brengen tegenwoordig zoveel uren voor de televisie door en daar willen we met E&M Productions een leuk alternatief voor bieden. Een verhaal lezen waarin je zelf meespeelt is een heel bijzondere en meeslepende ervaring en natuurlijk een leuk cadeau. Op de eerste bladzijde van elk boek is er ook ruimte voor een persoonlijke boodschap van de persoon die het boek koopt voor het kind. Zo blijft het een mooie herinnering.

Kinderen helpen

Eén van de partners van E&M Productions is Make A Wish Foundation. Vanwaar die samenwerking? Noem het een vorm van ethisch ondernemen. Make A Wish Foundation Vlaanderen is een organisatie die zich bekommert om hartenwensen van kinderen tussen 3 en 18 jaar met een levensbedreigende ziekte. Per boek gaat een deel van de opbrengst naar hen. Op die manier kunnen we iets teruggeven aan onze doelgroep en helpen kinderen andere kinderen.

Tina Deneyer

Voor meer informatie over de boeken van E&M Productions:
tel/fax: 02 270 15 83,
e-mail: stefan.together@pi.be

VAN 4/1 TOT 3/2

RANDUIT

A G E N D A

De zijderoute loopt naar Linkebeek

die zich tot doel stelt om alle zijdekunstenaars uit Vlaanderen samen te brengen en om deze kunstak te ontdoen van zijn nederig imago van huisvlijt. Libbrecht, Macken en Martin putten vooral inspiratie uit de natuur, vreemde culturen en eigen emoties en willen gestalte geven aan een nieuwe vorm van schilderkunst op zijde. U kunt hun werk gaan bekijken op de tentoonstelling 'De andere zijde' in het gemeenschapscentrum De Moelie in Linkebeek. De tentoon-

stelling is geopend op de zaterdagen 27 januari en 3 februari 2001 van 14 tot 18 u en op de zondagen 28 januari en 4 februari 2001 van 10 tot 18 u. Op zondag 28 januari wordt tussen 14 en 18 u ook een demonstratie schilderen op zijde gegeven. Tijdens de vernissage op vrijdag 26 januari van 20 tot 22 u wordt een inleiding gehouden door woordkunstenaar (en kunstschilder) Jef Burm. Bij die gelegenheid wordt van elk van de drie kunstenaars een werk per opbod verkocht voor een goed doel.

GC De Moelie, St. Sebastiaanstraat 14, 1630 Linkebeek. Info: 02-380 77 51

Moet een schilderij op doek of op een houten paneel geschilderd zijn om echt een schilderij te zijn? Drie kunstenaars, Daniël Libbrecht, Monika Macken en Nicky Martin vinden van niet. Zij schilderen op zijde en ze doen dat vooral omdat er volgens hen geen ander materiaal is waarop de kleuren zo diep glanzen en zo goed tot hun recht komen. Schilderen op zijde is volgens hen dus ook gewoon schilderkunst, maar je moet wel heel wat technieken onder de knie krijgen om op zijde precies die dingen te laten verschijnen die je er op wil hebben. Het drietal stichtte onlangs de vzw Vlaamse Vereniging voor Schilderkunst op Zijde,

Drie acteurs en een jukebox

Lucas Vanden Eynde, Tine Embrechts en Nele Bauwens studeerden samen met een tienkoppige band hun 100 favoriete Nederlandstalige nummers in. Elke voorstelling is anders omdat het publiek zelf mag kiezen uit de 'playlist'. Hoe dat precies moet verlopen, blijft een verrassing

Op 14 januari in CC Westrand in Dilbeek om 20.30 uur en op 31 januari in GC De Bosuil om 20.00 uur.

FOTO: LIEVE BLANQUAERT

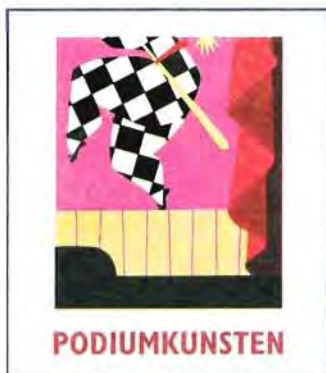
Melodieuze brug tussen verleden en heden

Met de baanbrekende langspeler 'Prières d'hommes' verraste de zeskoppige muziekgroep Coincidence de folkliedhebbers. Zij begeleiden Franse satirische chansons en minneliederen op cornet, mandoline, senza en andere traditionele instrumenten. De jongens leerden elkaar kennen op de universitaire campus van Louvain-La-Neuve. Ze wisselden daar hun ervaringen uit, want ieder kwam uit een ander milieu. Jazz, polyfonie en etnische muziek ruimen plaats voor Keltische muziek en Franse folkrock. Op hun meest recente cd 'Pantins Pirates'(Piraatpoppen) spelen ze samen met het vermaarde Antwerpse vrouwen trio Laïs, dat sinds kort ook experimenteert met Franse teksten.

Het trio Netel verzorgt het voorprogramma. Birgit Bornauw uit Asse is daarin de spilfiguur. Zij studeert doedelzak aan het Leuvense Lemmensinstituut en kan bovendien ook goed overweg met violen en fluiten. Pieter Lenaerts en Diederik Timmermans vervolledigen het trio Netel.

Beide ensembles zijn gespecialiseerd in meeslepende, gevoelsmatige melodieën, die het verleden met het heden verzoenen.

Asse-Zellik, CC Den Horinck: vrijdag 19 januari om 20u30. Info 02/466 78 21. LD

PODIUMKUNSTEN

THEATER

ZATERDAG 6 JAN

GRIMBERGEN

CC Strombeek 02-263 03 43

Gemeenteplein

De Conférence

door Bob De Moor, tekst Jo Van Damme

● 20.15

ZATERDAG 13 JAN

ALSEMBERG

CC De Meent 02-380 23 85

Gemeenveldstraat 34

Literair Café, Zenne en Zo.

Hilde Uitterlinden vertelt Het Gevecht met de engel van Herman Teirlinck.

● 19.30

DONDERDAG 18 JAN

DILBEEK

CC Westrand 02-466 20 30

Kamerijklaan

Bal van de Pompiers door De Tijd

● 20.30

DONDERDAG 18 JAN

OVERIJSE

CC Den Blank 02-687 59 59

Begijnhof 11

Wie is er bang voor Virginia Woolf? door het Mechels Miniatuur Theater

● 20.30

18, 19 EN 20 JAN

HOEILAART

Felix Schiecentrum

De Canadese muur

van Herman Brusselmans en Tom Lanoye

door Toneelgezelschap Reintje

Info: 02-657 42 81

● 20.00

ZATERDAG 20 JAN

GRIMBERGEN

CC Strombeek 02-263 03 43

Gemeenteplein

Zee-Mineur door Het Paleis

● 20.15

NIET TE MISSEN

TONHEEL

Een pyromaan in huis

In 'Het bal van de pompiers' zijn de burgers van een klein stadje beducht voor een niets ontziende pyromaan. Toch laat Biedermann een verdachte kerel toe in zijn woning. De ruige indringer brengt zelfs een nog minder te vertrouwen handlanger mee, die luistert naar de griezelige naam Ijzerman. Beiden vertonen opvallend veel gelijkenis met de boeven waarvoor gewaarschuwd wordt in de krantenberichten. Wil Biedermann het gevaar trotseren of is hij niet assertief genoeg om hen de deur te wijzen? Bij toneelgezelschap De Tijd wordt dit stuk van Max Frisch een dolle komedie, waarin schijnheiligheid wordt afgestraft.

De Zwitserse auteur vergelijkt 'Biedermann und die Brandstifter' met de leerstukken van Bertold Brecht. De hoofdfiguur wordt getypeerd als een enggeestige kniesoor, die op goede voet wil staan met zijn omgeving. Hij hoopt door zijn gastvrijheid sociaal aanzien te verwerven. Maar als de vlammen toeslaan gaan zijn dromen onvermijdelijk in rook op. Gelukkig voorkomen regisseur Johan Van Assche en vormgever Stef Stessel dat het tot een uitslaande brand komt.

Dilbeek, CC Westrand: donderdag 18 januari om 20u30.
Tel.02/466 20 30

LD

NIET TE MISSEN

TONHEEL

Echtelijk geruzie

Het Mechels Miniatuur Theater toert al sinds vorig seizoen rond met 'Who's Afraid of Virginia Woolf' van de Amerikaanse auteur Edward Albee. De twee spilfiguren, George en Martha, zijn het slachtoffer van hun frustraties en obsessies. Het voortbestaan van hun huwelijk hangt na al die jaren van verveling en echtelijke ruzies aan een zijden draadje. Als ze na een party een jong koppel in hun flat uitnodigen, beginnen ze elkaar te bestoken met kwaadaardige opmerkingen die door het overmatig drankgebruik steeds giftiger worden. Als Martha vervolgens ongeneerd de jonge mannelijke bezoeker begint de bepotelen

gaan de poppen aan het dansen. De personages schep- pen er plezier in om elkaar voortdurend te kwetsen en te vernederen. In de ensce- nering van het MMT ligt de nadruk niet alleen op de bit- sige woordenstrijd, maar ook op de thrillereffecten. De hoofdspelers zien immers overal spookverschijningen tot ze volledig hun zelfbe- heersing verliezen. Deze voorstelling kadert in het intergemeentelijk project 'Alles is toneel'.

Overijse, CC Den Blank: donderdag 18 januari om 20u30.
Tel.02/687 59 59.

LD

DINSDAG 23 JAN

OUDEGERM

Cultureel Centrum 02-660 03 03

Vorstlaan 183

De Conférence

door Bob de Moor, tekst Jo Van Damme

● 20.00

DINSDAG 23 JAN

VILVOORDE

CC Het Bolwerk, Bolwerkstraat 17

M'n stoppen slagen door!

door het Echt Antwaarps Teater

Info: 02-255 46 90

● 14.30

DONDERDAG 25 JAN

DILBEEK

CC Westrand 02-466 20 30

Kamerijklaan

Ivanov door Het Toneelhuis

● 20.30

DONDERDAG 1 FEB

DILBEEK

CC Westrand 02-466 20 30

Kamerijklaan

Elisabeth en Essex door Cit. De Koe

● 20.30

(ook op donderdag 8 februari in CC Strombeek in Grimbergen)

Les Founambules

Lampe

DONDERDAG 1 FEB**WEMMEL**

GC De Zandloper 02-460 73 24
Kaasmarkt 75

Les Founambules, theatershow
● 20.00

ZATERDAG 3 FEB**TERVUREN**

CC Papeblok 02-768 03 00
Pastoor Vandesandestraat 15

Het Litteken Lip door Lampe
● 20.30

DANS**VRIJDAG 19 JAN****DILBEEK**

CC Westrand 02-466 20 30
Kamerijklaan

Rien de Rien

door Les Ballets C. de la B
● 20.30

OPERA**VRIJDAG 26 JAN****OVERIJSE**

CC Den Blank 02-687 59 59
Begijnhof 11

Fidelio, een opera door Frank Groothof
Voor ouders en kinderen vanaf 7 jaar.

● 20.00

FAMILIEVOORSTELLING**WOENSDAG 24 JAN****LINKEBEEK**

GC De Moelie 02-380 77 51
Sint-Sebastiaanstraat 14

Poppentheater Wortel

● 14.00

MUZIKTHEATER**ZATERDAG 6 JAN****OVERIJSE**

CC Den Blank 02-687 59 59
Begijnhof 11

De Frivole Framboos

● 20.30

WOENSDAG 17 JAN**WEMMEL**

GC De Zandloper 02-460 73 24
Kaasmarkt 75

De Frivole Framboos

Nieuwe show

● 20.00

WOENSDAG 31 JAN**GRIMBERGEN**

CC Strombeek 02-263 03 43
Gemeenteplein

De ontmoeting van de mens

is altijd iets afmattend, door
Het Muziek Lod. Een muziektheaterproject
van An De Donder.

● 20.15

MUZIKAAL LITERAIR**VRIJDAG 26 JAN****HOEILAART**

Felix Sohiecentrum
Brussel en Woële, een muzikaal-
literaire avond met Johan Verminnen en
groep en Geert Van Istendael.

Info: 02-657 99 04

● 20.30

LITERAIR**ZATERDAG 13 JAN****ALSEMBERG**

CC De Meent 02-380 23 85

Gemeenveldstraat 334

Literair Café Zenne en Zo

Hilde Uitterlinden vertelt Het Gevecht
met de Engel van Herman Teirlinck.

● 19.30

DONDERDAG 25 JAN**ALSEMBERG**

CC De Meent 02-380 23 85

Gemeenveldstraat 34

Literair Café Zenne en Zo

Gedichtendag 2001, poëzie van Jan van
Nijlen, schitterend vertolkt door Dirk Van
Esbroek en van pittige commentaar voor-
zien door Jan Van Nijlen-kenner Stefan
Van Den Bossche.

● 20.00

NIET TE MISSEN**CONCERT****Nieuwjaar met Nuove Musiche**

Aanstekelijke walsen en polka's van Johann Strauss staan al jarenlang op het repertoire van Nuove Musiche. Op de nieuwjaarsconcerten in Wemmel en Jezus-Eik speelt dit kamerorkest ook een luchtig Mozartdivertimento voor hoorns en strijkers. Van Fritz Kreisler, de buitenissige Weense dokter-officier-componist die tijdens de eerste wereldoorlog uitweek naar New York, brengt het ensemble niet minder dan drie romantische werkjes: 'Liebesfreude', 'Liebesleid' en 'Schön Romarin'. Een rondo van Franz Schubert sluit het geheel af. De Oekraïense vioolvirtuoso Leonid Krebel is de eregast. Nadat hij op tienjarige leeftijd vanuit Moskou emigreerde naar Israël vervolmaakte hij zich in de meest diverse stijlen. Hij verwierf onder meer de eerste prijs in de 'Rubin Academy Competition'. Vaak is hij concertmeester of solist in de Muntschouwburg of bij I Fiamminghi. Dirigent Eric Lederhandler werkt geregeld met hem samen.

Nuove Musiche vertolkt niet alleen klassieke meesters, in het verleden waagden de muzikanten zich ook aan hedendaagse composities. Cineast Jaco Van Dormael engageerde hen zelfs voor de muzikale ondersteuning van zijn spraakmakende film 'Le huitième jour'.

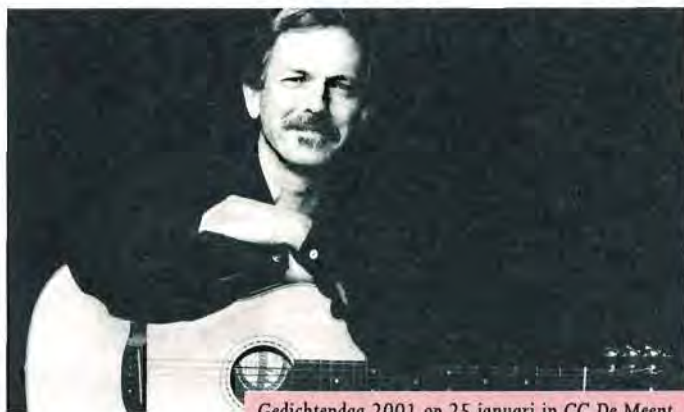
Wemmel, GC De Zandloper: vrijdag 12 januari om 20u.

Tel.02/460 73 24

Jezus Eik-Overijse, GC De Bosuil, 14 januari om 20u.

Tel.02/657 31 79

LD

Gedichtendag 2001 op 25 januari in CC De Meent

JEUGD

ZONDAG 7 JAN

GRIMBERGEN

02-263 03 43

CC Strombeek, Gemeenteplein

Plekje oorsmeer,

muzikale luistertocht

Voor iedereen vanaf 5 jaar.

Van 13 tot 18.30 uur

VRIJDAG 12 JAN

DILBEEK

CC Westrand 02-466 20 30

Kamerijklaan

Ons Dorp door Peter Zegveld

Vanaf zes jaar

19.00

ZATERDAG 20 JAN

GRIMBERGEN

CC Strombeek 02-263 03 43

NIET TE MISSEN

MUZIEKFESTIJN

Muzikale avonturen in een rode sprookjestent

Kinderen die de kerstvakantie prettig willen afsluiten, komen ruimschoots aan hun trekken met Plekje Oorsmeer. Tijdens dit wonderbaarlijk muziekfestijn, dat het Cultureel Centrum van Strombeek-Bever in samenwerking met de Gentse Vooruit en Transmusica organiseert, spelen vijf zangers en zes instrumentalisten vrolijke Italiaanse barokmelodieën in een rode sprookjestent. Wie ze in de 'peepshow' Gonzo allemaal aan het werk wil zien moet door kijkgaatjes gluren! Even spannend is het pianoconcert van Daan Vandewalle. Hij weet tevoren niet welke klanken hij uit zijn klavier zal toveren, want de toehoorders moeten hem hun favoriete muziek in het oor fluisteren. Ook Peter Pan is van de partij; het vliegende jongetje dat nooit volwassen wordt, beleeft op de muziek van Henry Purcell onverwachte avonturen die zijn bedacht door Jan Van Outryve en Bas Teeken. We zijn benieuwd of de groene puber nog steeds verliefd is op de fee. De John Torso Swin Company die met de voorstelling 'Zeeland' uitpakt, bestaat niet uit zwemmacrobaten maar uit vier muzikanten die zich inspireren op het water van een sprankelende fontein. Geert Huybens, Peter Verberckmoes, Bert Bernaerts en Stef Coltura improviseren er lustig op los. Een spatje nat deert hen zeker niet.

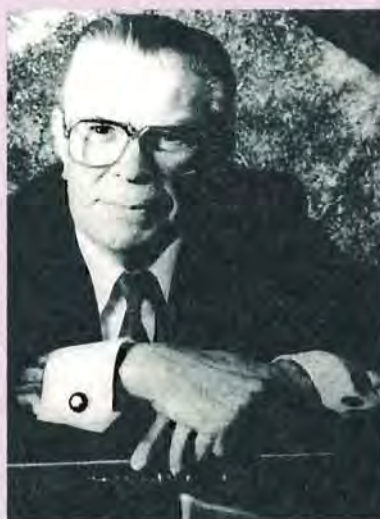
Grimbergen, CC Strombeek: zondag 7 januari doorlopend van 13 tot 19u. Tel. 02/263 03 43 **LD**

NIET TE MISSEN

RECITAL

Vlaams pianowerk

Vorig jaar werd pianist Philibert Mees door de auteursrechtenvereniging Sabam bekroond met de Fugatrofee, omdat hij tijdens zijn lange loopbaan vooral werk van Vlaamse componisten vertolkte. Dat hij op de ingeslagen weg verdergaat blijkt uit het programma dat hij samenstelde voor een concert in De Lijsterbes in Kraainem. Hij opent met een compositie van de Antwerpse muziekpedagoog Peter Benoit die in 1857 de Prijs van Rome in de wacht sleepte en die ervoor zorgde dat de Antwerpse muziekschool waarvan hij in 1867 de leiding kreeg, verheven werd tot Koninklijk Vlaams Conservatorium (1898). Vervolgens brengt hij een hommage aan een ander muzikaal boegbeeld

uit de Scheldestad, Lodewijk Mortelmans, die eveneens directeur werd van het conservatorium en vele componisten onder zijn leerlingen telde. Philibert Mees speelt daarnaast werk van toonaangevende impressionisten als Paul Gilson, Flor Peeters en Arthur Meulemans. Marcel Poot en Willem Pelemans alsmede Frederic Devreese, die eigenlijk in Amsterdam

is geboren maar in Brussel zijn muziekopleiding voltooide, ontbreken evenmin in deze bloemlezing.

Sint-Genesius-Rode, GC Boesdaalhoeve, Zondag 14 januari om 11u30. Tel. 02/381 14 51.

Kraainem, GC De Lijsterbes zondag 28 januari om 11u. Tel. 02/721 28 06 **LD**

Gemeenteplein

Zee-Majeur door Het Paleis.

Vanaf 9 jaar.

15.00

WOENSDAG 24 JAN

LINKEBEEK

GC De Moelie 02-380 77 51

Sint-Sebastiaansstraat 14

Poppentheater Wortel.

Van 3 tot 8 jaar.

14.00

ZATERDAG 27 JAN

VILVOORDE

CC Vilvoorde 02-255 46 90

Bergstraat 1

Voor één nachtje door

Saga. Alle kinderen worden uitgenodigd om in pyjama naar de voorstelling te komen. Na afloop is er nog een leuke verrassing.

Vanaf 4 jaar.

19.00

ZONDAG 28 JAN

DILBEEK

CC Westrand 02-466 20 30

Kamerijklaan

Rover Dronkeman, met tekst van Bart Moeyaert door Luxemburg.

Vanaf negen jaar

15.00

KLASSIEK

ZONDAG 7 JAN

ZAVENTEM

Gemeentelijk Auditorium, Hoogstraat 50
Het gemeentebestuur nodigt de inwoners uit op een **Nieuwjaarsconcert** in Weense stijl.

Info: 02-758 87 92

11.00

VRIJDAG 12 JAN

WEMMEL

GC De Zandloper 02-460 73 24
Kaasmarkt 75

Nuove Musiche, strijkersensemble o.l.v. Eric Lederhandler met solist Leonid Kerbel (viool). Op het programma staat werk van Johann Strauss jr, Franz Schubert, Fritz Kreisler en Mozart.

20.00

ZATERDAG 13 JAN

ZAVENTEM

Gemeentelijk Auditorium, Hoogstraat 50
Jaarlijks Winterconcert van de Koninklijke Harmonie 'De Belgische Karabiniers' in samenwerking met de harmonie van Huldenberg.

19.30

ZONDAG 14 JAN

JEZUS-EIK/OVERIJSE

GC De Bosuil 02-657 31 79
Witherendreef 1

Nuove Musiche

20.00

ZONDAG 14 JAN

SINT-GENESIUS-RODE

GC De Boesdaalhoeve 02-381 14 51
Hoevestraat 67

Pianist **Philibert Mees** brengt een recital van Vlaamse componisten. Het concert wordt ingeleid door Eddy Frans, algemeen directeur van vzw 'de Rand'.

11.30

Een Vlaams podium in Brussel

Is er een Vlaams podium nodig in Brussel, waar systematisch alle Vlaamse en Nederlandse podiumproducties voor het voetlicht worden gebracht? Dat was de vraag die Klaas Tindemans, directeur van het Vlaams Theater Instituut kreeg voorgeschoteld op een onlangs door het Masereelfonds georganiseerde gespreksavond. Volgens de organisatoren wordt de Vlaams-Brusselse gemeenschap niet echt verwend met podiumproducties uit Vlaanderen en Nederland. Wie een Vlaams of Nederlands gezelschap wil zien optreden is vaak aangewezen op het -gelukkig- zeer ruime aanbod van de culturele en gemeenschapscentra in de rand.

Klaas Tindemans hoopt dat de bestaande podia in de toekomst kunnen doorgroeien. Het aantal Nederlandstalige voorstellingen dat in Brussel is te zien, is de laatste jaren alleen maar toegenomen vindt hij. 'Vroeger was het aanbod echt miniem. Maar op de affiche van de KVS-Bottelarij bijvoorbeeld staan naast de eigen producties tegenwoordig steeds meer gastvoorstellingen uit Vlaanderen en Nederland.' Tindemans wijst er op dat de Nederlandstalige Brusselse cultuurhuizen zoals het Lunatheater, de Beursschouwburg, de KVS-Bottelarij en de vzw Paleis in hun strategie veel minder de nadruk leggen op hun Vlaamse identiteit dan de culturele centra in de rand. Zij streven juist naar een zo ruim mogelijke samenwerking met de Franstaligen. Ook met de andere taalgemeenschappen probeert de Vlaamse theaterwereld in Brussel de contacten te verbeteren, hetgeen onder meer tot uiting komt in de meertalige programmabrochures. Die open opstelling van de Vlaamse schouwburgen in Brussel en hun streven om samen te werken blijft niet zonder resultaat.

Twee Brusselse gezelschappen, Dito Dito en Transquinquennal bundelen sinds drie jaar hun krachten om zowel een Franse als een Nederlandse versie van hun producties te brengen. Dat neemt volgens Klaas Tindemans niet weg dat er een diepe kloof blijft gapen tussen de Vlaamse en de Franse theaterinstellingen. Zo bestaan er geen hechte samenwerkingsakkoorden met het Théâtre National, de Botanique en Les Tanneurs. 'Een aantal politici is daar

geen voorstander van en zolang er geen sluitende overeenkomsten zijn is samenwerking tussen Vlaamse en Franstalige theaters bijna onmogelijk', aldus Tindemans. Een bijkomend probleem voor het Vlaamse theater in Brussel is dat sommige zalen zoals het Koninklijk Circus geheel of gedeeltelijk in privéhanden zijn, waardoor ze ontsnappen aan een overheidsreglementering. In die gevallen kan de meertaligheid alleen worden afgedwongen als het publiek daar nadrukkelijk om vraagt. Volgens Tindemans zou het al een hele stap vooruit zijn als er in de bestaande Brusselse schouwburgen vertaalinstallaties en tolken zouden komen. 'Als de Singel in Antwerpen zijn buitenlandse producties van boventitels voorziet, dan zouden de toeschouwers in Brussel op zijn minst van dezelfde service moeten kunnen genieten. Vertalingen werken bovendien drempelverlagend.'

Een internationaal podium

En wat met de Europese theaterzaal die minister van Cultuur Bert Anciaux graag in Brussel zou zien vrijrijzen om grote Europese producties naar de hoofdstad te halen? Klaas Tindemans vindt zo'n project niet echt prioritair. 'We kunnen toch eerst het internationaal aanbod in de bestaande schouwburgen opvoeren. Ik denk dat het Lunatheater nu al efficiënt wordt gebruikt. Een 'multinationale' instelling waarin elke lidstaat van de Europese Unie zijn topstukken toont, lijkt me erg arbitrair. Wat doen we dan met de andere culturen? Heel wat toonaangevende dansgezelschappen bijvoorbeeld komen uit de vroegere Oostbloklanden. Die kun je toch niet buitenspel zetten omdat ze niet tot de Europese Unie behoren?' Hij verwijst in dit verband naar het plan om het vroegere omroepgebouw op het Flageyplein om te vormen tot een multicultureel huis, waarin het Duitse Goethe Instituut, de British Council, het Italiaans Cultureel Instituut en het Spaanse Cervantes Instituut voorstellingen zouden organiseren, maar dat kwam nooit van de grond. Klaas Tindemans ziet meer heil in een verdere profilering van de verschillende Vlaamse schouwburgen in en rond Brussel. De vzw Paleis organiseert nu al de meest diverse lunchvoorstellingen. In de Beursschouwburg is ruimte voor experiment. Het Toneelhuis spreidt zijn aanbod; sommige stukken worden geprogrammeerd in Strombeek en Dilbeek. In het Lunatheater komt de rest van het repertoire voor het voetlicht. Hoewel het volgens Klaas Tindemans erg moeilijk zal zijn om het aanbod in de zalen van de rand en die van de hoofdstad beter op elkaar af te stemmen, wil het Vlaams Theater Instituut, met respect voor de onafhankelijkheid van de verschillende schouwburgen, na informeel overleg de grieven en de wensen voor meer samenwerking aankaarten bij de minister van Cultuur.

ZONDAG 21 JAN

VILVOORDE

Ruitenijcomplex, Domein 3 Fontein
Aperitiefconcert met harpenduo
Annelies Boodts en Ann Fierens met werk
van Bach, Franck, Debussy en Granados.
Info: 02-255 46 90

€ 11.00

ZONDAG 28 JAN

KRAAINEM

GC De Lijsterbes 02-721 28 06
Lijsterbessenbomenlaan 6
Philibert Mees brengt een piano-

recital van Vlaamse componisten.
Het concert wordt ingeleid door Eddy
Frans, algemeen directeur van de vzw
'de Rand'.
€ 11.00

ZONDAG 28 JAN

SINT-AGATHA-BERCHEM

Oude Kerk, Kerkplein
Aperitiefconcert Gran Duca
di Toscana
Info: 02-482 00 10
€ 11.00

DONDERDAG 1 FEB

GRIMBERGEN

CC Strombeek 02-263 03 43
Gemeenteplein
Kwintet, het Prometheus Ensemble
met werk van Mozart en Beethoven.
€ 20.15

VRIJDAG 2 FEB

DILBEEK

CC Westrand 02-466 20 30
Kamerijklaan
**Het Symfonisch Orkest
Lemmensinstituut** brengt werk
van Brahms, Swerts, Shostakovitch.
€ 20.30

ZATERDAG 3 FEB

OVERIJSE

CC Den Blank 02-687 59 59
Begijnhof 11
Valentijnsconcert door het Tijnl
Uilenspiegelkoor Overijse, Koor Dennegalm
Keerbergen o.l.v. Wilfried Mondt.
€ 20.00

LICHTE MUZIEK

ZONDAG 14 JAN

DILBEEK

CC Westrand 02-466 20 30
Kamerijklaan
Jukebox 200(0)
Lucas Vanden Eynde, Tine Embrechts en
Nele Bouwens brengen een eigenzinnige
keuze uit 100 Nederlandstalige nummers
van de laatste 100 jaar.
€ 20.30

WOENSDAG 31 JAN

JEZUS-EIK/OVERIJSE

GC De Bosuil 02-657 31 79
Witherendreef 1
Jukebox 200(0)
Lucas Vanden Eynde, Tine Embrechts en
Nele Bouwens. Drie acteurs brengen hun

favoriete Nederlandstalige nummers met
een tienkoppige band.
€ 20.00

POP EN ROCK

ZATERDAG 3 FEB

GRIMBERGEN

CC Strombeek 02-263 03 44
Gemeenteplein
'Home from home',
Tom Robinson en Neeka. Première.
€ 20.15

ZONDAG 4 FEB

VILVOORDE

CC Het Bolwerk, Bolwerkstraat 17
Frank Boeyen
Info: 02-255 46 90

CHANSON

ZONDAG 21 JAN

DILBEEK

CC Westrand 02-466 20 30
Kamerijklaan
Will Tura in Concert,
een indrukwekkend nieuwjaarsconcert
€ 20.30

VRIJDAG 2 FEB

GRIMBERGEN

CC Strombeek 02-263 03 44
Gemeenteplein
Will Tura in Concert
€ 20.15

FOLK

VRIJDAG 19 JAN

ASSE/ZELLIK

CC Den Horinck 02-466 78 21
Noorderlaan 30
Netel en Coincidence
€ 20.30

Afscheid van een grote kapitein

Hij stond op onze lijst van toekomstige 'Figuranten', maar daarvoor is het nu helaas definitief te laat. Hij, dat is acteur en televisieregisseur Bert Struys die medio november van vorig jaar op tachtigjarige leeftijd in Sterrebeek is gestorven. Struys begon zijn carrière als acteur in de jaren veertig in de Koninklijke Vlaamse Schouwburg (KVS) in Brussel, waar hij optrad in meer dan 300 voorstellingen, met daaronder het legendarische stuk 'Slisse en Cesar'. In 1955 waagde hij de overstap naar de BRT waar hij regisseur werd.

Hoewel de Vlaamse televisie toen nog in zijn kinderschoenen stond, verraste Bert Struys de jonge kijkers met spannende jeugdfeuilletons zoals Kapitein Zeppos, Johan en de Alverman en later onder meer De Kat die nu nog tot het collectief geheugen behoren. Wie indertijd geen toestel bezat spoedde zich naar de burens of naar het uitstalraam van een elektriciteitswinkel om zeker geen aflevering te missen. Van Kapitein Zeppos werden zelfs anderstalige versies gemaakt en het was het eerste niet-Engelse jeugdfeuilleton dat door de BBC werd uitgezonden. Ook latere series als Johan en de Alverman, Fabian van Falada en De Kat vielen erg in de smaak. Dat was vooral te danken aan de vindingrijke beeldtaal en het hoge spanningsgehalte. Als televisieregisseur verrichtte Struys baanbrekend werk. Hij filmde haast alle tafereels vanuit verschillende invalshoeken zodat hij bij de montage de geschikte opnames kon kiezen uit het overvloedige beeldmateriaal. Omdat de technische middelen van de openbare omroep uitermate beperkt waren, haalde hij soms acrobatische stunts uit. Toch was het niet zijn ambitie om sensationele beelden te maken. Evenmin aasde hij op geld en roem. Volgens Senne Rouffaer die de hoofdrol speelde in Kapitein Zeppos en met wie hij geregeld samenwerkte, was Bert Struys daarvoor veel te integer en te bescheiden. Over kijkcijfers of toegevingen werd nooit een woord gerept. De technici, de acteurs en de cameralui streefden er alleen maar naar om zo goed mogelijk hun werk te doen.

Bert Struys was bovendien een veelzijdig acteur. Hij speelde niet alleen repertoirestukken in de Brusselse KVS, maar maakte het ook in het filmmilieu. In Robbe de Hert's versie van De Witte van Zichem belichaamde hij Wannes Raps. Roland Verhavert engageerde hem voor Het Afscheid en Paul Verhoeven voor Soldaat van Oranje. Dynamisch bleef hij tot de laatste dag.

Dat in de huidige televisiewereld de kwaliteit van de programma's moet wijken voor het commercieel karakter heeft hij als idealistische creatieveling nooit kunnen begrijpen.

LD

Nogal neig

ZATERDAG 27 JAN**KORTENBERG**

Zaal Novy, Leuvensesteenweg 317
Nogal Neig, Jan Smed en Eight O'Clock,
met **volksbal**.

Info: 02/768 16 87

● 20.00

WERELDMUZIEK**VRIJDAG 5 JAN****GRIMBERGEN**

CC Strombeek 02-263 03 43
Gemeenteplein

**Fernando Lameirinhas
& Groep**

● 20.15

JAZZ**DONDERDAG 18 JAN****ALSEMBERG**

CC De Meent 02-380 23 85
Gemeenveldstraat 34

Aka Moon,

exclusieve tournee met Fabrizio Cassol
(saxofoon), Michel Hatzigeorgiou
(elektrische bas) en Stéphane Galland
(drums).

● 20.30

KLEINKUNST**ZATERDAG 3 FEB****KRAAINEM**

GC De Lijsterbes 02-721 28 06
Lijsterbessenbomenlaan 6

Nekka-Tournee,

Johan Verminnen, Luistervinken.

Het concert wordt voorafgegaan door
een optreden van Smeulders & Smeulders,
laureaat van de Nekka-wedstrijd.

● 20.00

HUMOR**VRIJDAG 19 JAN****LINKEBEEK**

GC De Moelie 02-380 77 51
Sint-Sebastiaanstraat 14

Jummoo

● 20.00

ZATERDAG 20 JAN**DILBEEK**

CC Westrand 02-466 20 30
Karnenrijklaan

Geert Hoste Verdorie

● 20.30

ZATERDAG 27 JAN**SINT-GENESIUS-RODE**

GC De Boesdaalhoeve 02-381 14 51
Hoevestraat 67

Les Petites Frappes, Boumlala.

Percussie én humor.

● 20.00

DONDERDAG 1 FEB**WEMMEL**

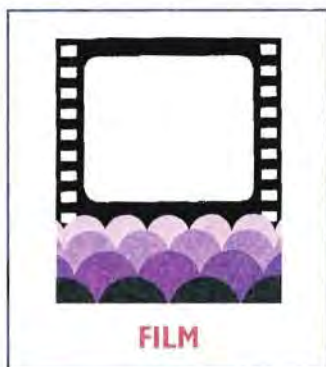
GC De Zandloper 02-460 73 24
Kaasmarkt, 75

Les Founambules

Twee clowneske grootmeesters in mime en
pantomime

● 20.00

(ook op zaterdag 3 februari in CC
Westrand in Dilbeek om 20.30 uur)

WOENSDAG 3 JAN**OVERIJSE**

CC Den Blank 02-687 59 59
Begijnhof 11

Scary Movie

● 20.30

ZONDAG 7 JAN**ALSEMBERG**

CC De Meent 02-380 23 85
Gemeenveldstraat 34

Teigetjes film van Jun Falkenstein

(Nederlandstalige veerste)

● 15.00

ZONDAG 7 JAN**ALSEMBERG**

CC De Meent 02-380 23 85
Gemeenveldstraat 34

Harry, un ami qui vous

veut du bien van Dominik Mull

● 20.00

ZONDAG 7 JAN**OVERIJSE**

CC Den Blank 02-687 59 59
Begijnhof 11

Teigetjes film van Jun Falkenstein

● 15.00

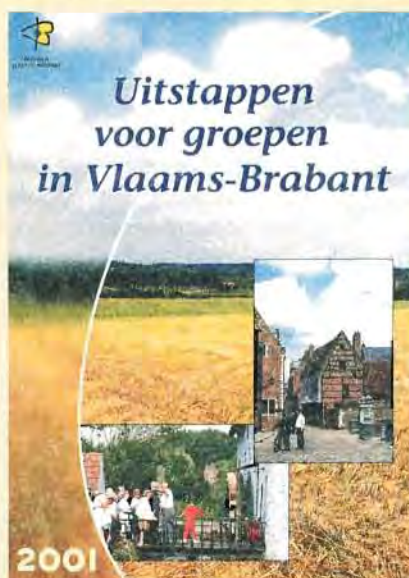

"Teigetje" op 7 januari in CC De Meent

Uitstappen voor groepen

De vzw Toerisme Vlaams-Brabant begint met veel animo aan het jaar 2001 dat tegelijk het nieuwe millennium inluidt. De rijk geïllustreerde brochure 'Uitstappen voor groepen' die pas van de persen rolde is daar een bewijs van. Verantwoordelijken uit het verenigingsleven en reisorganisatoren allerhande krijgen op 39 pagina's niet alleen een resem kant-en-klare dagtochten gepresenteerd, maar ook aantrekkelijke halvedagprogramma's en trips naar monumenten, musea, brouwerijen of natuurgebieden in Vlaams-Brabant. De brochure is overzichtelijk ingedeeld per regio. In een eerste luik worden de bezienswaardigheden voorgesteld in Leuven en het Hageland, Diest en omgeving, Aarschot en omgeving, Tienen en omgeving en de relatief onbekende streek van

Landen. Een tweede luik behandelt De groene gordel, met daarin het Dijleland en de witloofstreek, Grimbergen en omgeving, het Zoniënwoud en de druivenstreek en het gebied tussen Zenne en Zoniën. In het derde luik van de brochure worden de toeristische groepsuitstappen in Halle en het Pajottenland voorgesteld. Nieuw in de brochure zijn onder meer de cultuurbelevingsprojecten voor volwassenen met een handicap (een pakket met 18 rondleidingen) en de boottochten op het

Zeekanaal in combinatie met een fietstocht. Naast basisinformatie over de toeristische attracties, biedt de brochure ook gedetailleerde informatie over prijzen, maaltijden, openingsuren e.d. alsmede een reserveringsformulier voor een groepsuitstapje. De brochure is gratis verkrijgbaar in de toeristische diensten, de openbare bibliotheken en de culturele centra van de provincie. U kunt ze ook rechtstreeks aanvragen bij:

Toerisme Vlaams-Brabant vzw, Diestsesteenweg 52, 3010 Leuven,
tel. 016-26 76 20, fax 016-26 76 76, e-mail: toerisme@vl-brabant.be

Slachtofferhulp vraagt hulp

Slachtofferhulp Brussel/Halle/Vilvoorde, Afdeling Dilbeek zoekt vrijwilligers voor ondersteunende contacten met slachtoffers van misdrijven in de streek van Brussel, Asse, Wemmel, Merchtem, Opwijk, Dilbeek, Ternat, Affligem, Liedekerke en Roosdaal. Begin februari gaat een nieuwe groep van start. Vrijwilligers krijgen een opleiding en verzekering. Belangstellenden kunnen bellen naar het nummer 02/514 40 25, van maandag tot vrijdag van 9 tot 17 uur.

WOENSDAG 10 JAN

OVERIJSE

CC Den Blank 02-687 59 59

Begijnhof 11

Charlie's Angels van Mc G

20.30

WOENSDAG 17 JAN

OVERIJSE

CC Den Blank 02-687 59 59

Begijnhof 11

O Brother, where art thou?

van de gebroeders Coen

20.30

ZONDAG 21 JAN

ALSEMBERG

CC De Meent 02-380 23 85

Gemeenveldstraat 34

Fucking Amal van Luks Moodyson

20.00

WOENSDAG 31 JAN

OVERIJSE

CC Den Blank 02-687 59 59

Begijnhof 11

Dinosaur

20.30

Exit Congo in Tervuren

TENTOONSTELLINGEN

VAN 19 JAN TOT 24 FEB

BEERSEL

Galerie Dominium, Schoolstraat 71

Classica II, Klassieke oude meesters en klussiek geïnspireerde kunst.

Info: 02-378 17 60

Open op vrijdag van 14 tot 22 uur, op zaterdag van 10 tot 18 uur en op zondag van 10 tot 18 uur.

VAN 23 JAN TOT 4 FEB

OVERIJSE

CC Den Blank 02-687 59 59

Begijnhof 11

Tijdstappen, een Multimedia Kinder-tentoonstelling. Een heus vragenlaboratorium voor kinderen van 9 tot 12 jaar.

VAN 26 JAN TOT 4 FEB

LINKEBEEK

GC De Moelie 02-380 77 51

Sint-Sebastiaanstraat 14

De andere zijde, Daniel Libbrecht,

Monica Macken en Niky Martin.

TOT 30 JANUARI

BRUSSEL

Paleis voor Schone Kunsten

Ziehier/Voici,

hedendaagse kunst

Info: 02-507 84 66

TOT 24 JUNI

TERVUREN

02-769 52 11

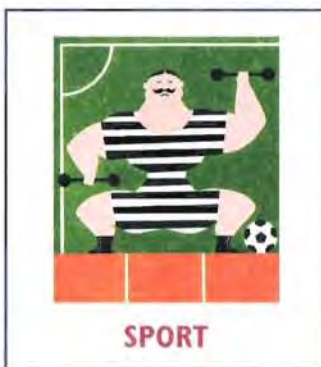
Koninklijk Museum voor Midden-Afrika

Leuvensesteenweg 13

Exit Congomuseum

Een eeuw kunst met of zonder papieren.

Een tentoonstellingsproject met etnografische kunst en hedendaagse kunstenaars.

SPORT

ZONDAG 7 JAN

MEISE-WOLVERTEM

Sportcomplex De Nekker

Voetbalterrein F.C. Meise

4de Mountainbike Event,

24 of 40 km.

Een organisatie van de sportdienst van de provincie Vlaams-Brabant en het gemeentebestuur van Meise-Wolvertem.

Inschrijving van 8.30 tot 10.30

ZATERDAG 21 JAN

JEZUS-EIK/OVERIJSE

GC De Bosuil, Witherendreef 1

Sportbeurs van de Vlaamse Bergsport- en Speleologie-federatie. Tijdens deze beurs worden de verschillende federaties (Bergsport, speleologie, Canyoning) en de jaarprogramma's voorgesteld.

Voor meer informatie:

Guido De Keyzer, 02-687 92 62

DINSDAG 9 JAN

SINT-ULRIKS-KAPPELLE/DILBEEK

Kasteel La Motte, Lumbeekstraat 20

Academie La Motte

De banaliteit van het

kwade. Filosofie van de verantwoorde-

lijkheid door professor Donald Loose

(KUB Tilburg)

Info: 02-466 20 30

14.00

MAANDAG 15 JAN

BRUSSEL

KU Brussel, Vrijheidslaan 17,

Koekelberg

Universiteit Derde Leeftijd

'Israël, 2000 jaar', filmdocumentaire

en lezing door dhr. P. De Schutter.

Info: 02-412 42 38

14.30

MAANDAG 15 JAN

SINT-GENESIUS-RODE

GC De Boesdaalhoeve, Hoevestraat 67

Speakers Corner

De vzw 'de Rand' organiseert boeiende

conferenties (dit is de tweede in de reeks)

voor de internationale gemeenschap in de

Vlaamse rand.

FOTO: PATRICK DE SPIEGELAERE

ere-rector van de VUB professor dr. Els Witte

**Brussel en de rand, geen
alleenstaand geval**

door ere-
rector van de VUB professor dr. Els Witte
Info: vzw de Rand, 02-456 97 80

● 20.00

WOENSDAG 17 JAN**DILBEEK**

CC Westrand 02-466 20 30

Kamerijklaan

**Peru Popular en Patagonia
Pura**, een dia-expositie naar het land van
de Inca's en naar het einde van de wereld.

● 20.00

ZATERDAG 20 JAN**BRUSSEL**

KU Brussel

Vrijheidslaan 17, Koekelberg

**De politieke en sociaal-
economische rol van de
Brabantse kloosters in
de Middeleeuwen en de
Nieuwe tijd**, door Raymond
van Uytven.

Info: 02-412 42 11

● 10.15

ZATERDAG 20 JAN**BRUSSEL**

KU Brussel

Vrijheidslaan 17, Koekelberg

**Eisen van de waarheid in
de democratie** door Tim Heysse

Info: 02-421 42 76

● 10.15

ZONDAG 28 JAN**GRIMBERGEN**

Ostzaal van de Abdij van Grimbergen
Abdijstraat 8

Abdijforum voor geestelijke cultuur

**Naasteliefde-Solidariteit:
De mateloze liefde van het
christendom**, een voordracht door
professor P. Moeyaert van de KU Leuven.

Info: P. De Sutter, 02-272 40 62

● Van 15.00 tot 17.00 uur

VANAF 29 JAN**VILVOORDE**

CC Koningslo 02-255 46 90

Streekbaan 185

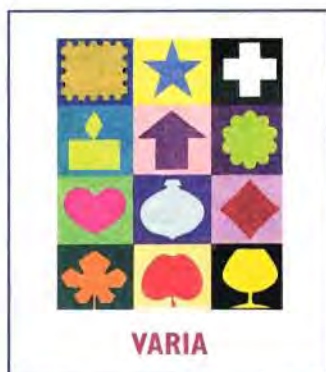
Cursus wijnproeven, 6 maan-
dagavonden van 19.30 tot 22.30 uur.

VRIJDAG 2 FEB**ZAVENTEM**

Cultuurhoeve Mariadal, Kouterweg 2
VELT Woluwe-Oase organiseert een voor-

dracht met als onderwerp **'Weerkun-
dige waarnemingen in ver-
band met land- en tuinbouw'**.

● 20.00

VANAF 11 JAN**VILVOORDE**

Modern Dans Studio

Rondweg 8, Tuchthuis Complex

1e reeks **Weense wals en
Samba**

Info: 02-251 62 81

● 20.00

ZATERDAG 13 JAN**DILBEEK**

CC Westrand, Kamerijklaan

Kookavond voor lesbiennes, homo's
en bi's. Organisatie Sacha.

Info: 02-520 77 30

● 18.00

DONDERDAG 18 JAN**TERVUREN**

CC Papeblok 02-768 03 00

Pastoor Vandesandestraat 15

Lachaspirine door Lia Linda.

Voorstelling met humor en chanson voor
senioren.

● 15.00

Lia Linda

VANAF 21 JAN**VILVOORDE**

Modern Dans Studio

Rondweg 8, Tuchthuis Complex

Opendeur, dansinitiatie

Info: 02-251 62 81

● 20.00

ZATERDAG 29 JAN**DILBEEK**

CC Westrand 02-466 20 30

Kamerijklaan

De Millenniumshow voor

senioren met Frank Galan, Luc Coals,
Mandy Neal en Goochelduo Di Santini.

● 14.00

ZONDAG 28 JAN**DILBEEK**

CC Westrand, Kamerijklaan

Wandeling voor lesbiennes, homo's
en bi's (Ijzenbeekwandeling in Asse).

Organisatie Sacha.

Info: 02-520 77 30

● Vertrek: 13 uur aan de par-
king van CC Westrand.

Help!

Voor het stripverhaal van deze maand 'Een
weerwolf op Duisburg-kermis', baseerde Chris
Vandendriessche zich op een verhaal dat door
Marcel Drabs werd opgetekend in een num-

mer van 'Eigen Schoon en de Brabander' (22, nieuwe reeks 14, nr. 1, pag. 46 en 47). Zoals u zitten ook wij met een aantal vraagtekens over de betekenis van de raadselachtige uitspraak ('door uw schuld moet ik hier nog dertig jaar mee doorgaan') waarmee dit verhaal afsluit. Als u denkt te weten wat hiermee precies wordt bedoeld, geef ons dan een seintje. Chris Vandendriessche zou ook graag hebben dat mensen die via hun ouders, grootouders of andere bronnen sterke streekverhalen kennen, contact met hem zouden opnemen (tel. 02-759 34 64). Als uw verhaal de moeite waard is verschijnt het misschien als strip in een van de volgende nummers van Randkrant. Chris Vandendriessche is vooral op zoek naar verhalen waarin spoken en heksen, kabouters en reuzen, dwaallichtjes, elfen en watergeesten een rol spelen. Ook verhalen over mysterieuze plaatsen en gebeurtenissen, spookkastelen of verschijningen, de Kwade Hand of de Zwarte Madam enz. zijn welkom.

COLOFON

Organisaties en verenigingen die hun activiteiten opgenomen willen zien in de volgende agenda die de periode van 4 februari tot 5 maart 2001 bestrijkt, moeten ons de nodige informatie bezorgen voor 11 januari a.s.

U kunt uw gegevens faxen naar **RandUit Agenda 02/767 57 86**. U kunt uw informatie ook per brief sturen naar ons redactieadres: **Paardenmarktstraat 48, 3080 Tervuren**, met de vermelding **RandUit Agenda**.

Gezien het beperkte aantal beschikbare pagina's wordt bij de aankondigingen prioriteit verleend aan de activiteiten in de Gemeenschapscentra en de culturele centra in de rand.

Om voor plaatsing in aanmerking te komen worden de andere activiteiten vooral beoordeeld op hun uitstraling naar alle inwoners van de rand.

REDACTIE: Geneviève Ostyn.

De pictogrammen die de verschillende rubrieken aanduiden zijn van de hand van **Chris Vandendriessche**.

VORMGEVING: **Mega.L.Una**, Brussel

DRUK: **A. De Cuyper-Robberecht**, Zele.

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER:

Henry Coenjaerts, Paardenmarktstraat 48, 3080 Tervuren.

RandUit Agenda wordt gerealiseerd met de financiële steun van de provincie Vlaams-Brabant en de Vlaamse minister van Jeugd, Cultuur, Brusselse aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking.

Een kruidenier die voorop loopt

Duurzame ondernemingen zijn helaas nog altijd witte raven in de rand. Colruyt blijkt op dit vlak een voorloper. Al geruime tijd past de Halse distributiereus de 'nieuwe' principes vol overtuiging toe. Daarin staat het respect voor mens en milieu centraal.

Het klinkt als muziek in de oren. Duurzame ondernemingen houden niet alleen rekening met de wensen van de aandeelhouders, maar ook met de medewerkers, hun familieleden en met het milieu. Zulke bedrijven hebben gelukkige medewerkers en scoren beter, zo blijkt. De trend is in de Angelsaksische wereld al helemaal ingeburgerd. In Vlaanderen is dat nog niet het geval, op enkele uitzonderingen na, zoals Colruyt. Dit distributiebedrijf werd twee jaar geleden door Ethibel gescreend en goed genoeg bevonden om in ethische beleggingsfondsen te worden opgenomen. Uit een recent onderzoek van het Vlaams Centrum voor kwaliteitszorg is daarenhoven gebleken dat Colruyt met een tevredenheidscijfer van 77,12 bij de klanten een stuk hoger scoort dan zijn rechtstreekse concurrenten.

De mens is geen machine

'Arbeidsvreugde is altijd een stokpaardje geweest van onze stichter Jo Colruyt', vertelt directeur-generaal Luc Rogge. 'Het was één van de principes waarop hij 40 jaar geleden Colruyt heeft uitgebouwd. In de filmklassieker 'Modern Times' zie je Charly Chaplin aan de fabrieksband eindeloos schroeven aandraaien. De mens als machine, daar ging Jo Colruyt radicaal tegen in. Medewerkers hebben arbeidsvreugde en waardering nodig. Ze moeten zelf leren omgaan met hun takenpakket. Kan de job niet gemakkelijker, soepeler, productiever met dezelfde middelen? Wij bieden onze mensen een opleiding aan om zelf bewust met de jobinhoud te leren omspringen.'

'Van in het begin heeft Jo Colruyt zijn medewerkers veel inspraak gegeven

Luc Rogge

en hen laten meebeslissen op alle vlakken. Zelfs op het vlak van de eigen productiviteit. Zo'n participatief personeelsbeleid vereist veel communicatie. Wij doen er dan ook alles aan om een vlotte communicatiestroom op gang te houden.'

In nogal wat bedrijven weten de hogere echelons niet wat er op de werkvloer gebeurt. Colruyt heeft al jaren een intern communicatiesysteem met

jaar krijgen de medewerkers een stukje van de financiële koek. Concreet ging het de laatste jaren per personeelslid om een bijkomende premie van zo'n 34.000 fr.

Het groene charter

Lang voor de hype van de biologische voeding eraan kwam lanceerde Colruyt groene initiatieven. Luc Rogge: 'We zagen de groene beweging groeien. Dat fascineerde ons en we vonden het de moeite om na te gaan wat die ideeën voor ons zouden kunnen betekenen. Noem het voor mijn part inspelen op een trend, maar tegelijk is zo'n groen management een concreet voorbeeld van goede bedrijfsvoering. In '90 hebben we onze groene principes geformuleerd in het 'Green Line Charter'. Eén zin daaruit wil ik hier onderstrepen: Colruyt wil al wat mogelijk is doen voor het milieu, als het tenminste technisch en economisch haalbaar is. Dat is de basisfilosofie.'

'Niet al onze ideeën blijken in de praktijk een klinkend succes. Zo hebben we eens een zonneboiler uitgetest in één van onze beenhouwerijen, maar dat was economisch niet haalbaar. Idem dito met het idee om parkings te verlichten met zonnecellen die overdag licht opslaan. Milieuvriendelijk ondernemen blijft altijd een speurwerk van

'Ons hoeft je er niet meer van te overtuigen dat groen en zuinig vaak hand in hand gaan'

nota's. Elke ochtend begint met een briefing waaraan alle medewerkers, van hoog tot laag, deelnemen. Een groene telefoon zorgt voor de dagdagelijkse communicatie tussen de hoofdzetel en de Colruyt-winkels. Die vlotte informatiestroom wordt aangevuld met de regelmatige publicatie van een 'Info Journaal'.

De mensvriendelijke aanpak wordt ook in centen vertaald. Op het eind van het

lange adem. Vaak krijgen we ook lumineuze ideeën doorgespeeld van onze medewerkers. Op hun aanraden hebben we al meer dan één fabrikant aangepord om zijn producten op een milieuvriendelijker manier te verpakken. Na wat aandringen zit er meestal minder verpakking rond.'

Een paar milieuvriendelijke concepten hebben het niet gehaald, maar veel andere scoorden goed en werden geïmplementeerd. Een aantal van die 'goede voorbeelden' zijn te bekijken in de nieuwe stapelplaatsen (33.000 m²) voor verse producten en diepvries die Colruyt op het Dassenveld in Halle heeft neergezet. Bij de bouw werd bijvoorbeeld naarstig gezocht naar goede isolatie. Het dak kreeg een beschermende laag foamglas, en het koelsysteem houdt de koude beneden en speelt in op de buitentemperatuur. Als het buiten kouder is dan binnen, wordt die koude binnengehaald. Voor het koelen zelf wordt ammoniak gebruikt dat milieuvriendelijker is dan de koelvloeistof in de klassieke systemen. Op hetzelfde Dassenveld prijkt 's lands grootste windmolen. Die levert evenveel energie als 1.000 gezinnen verbruiken. Elektriciteit via windenergie is niet alleen een pluspunt voor het leefmilieu, Colruyt krijgt uiteraard ook een lagere elektriciteitsrekening in de bus.

De jongste milieuvriendelijke realisatie is de bouw van een waterzuiveringsstation in Buizingen, een project dat Colruyt samen met Côte d'Or heeft opgezet. Luc Rogge: 'We zuiveren hiermee het afvalwater van Vlevico, onze beenhouwerijafdeling. De samenwerking met Côte d'Or bleek ongelooflijk interessant. Ons afvalwater bevat een overschot aan fosfor en stikstof en dat zijn precies twee stoffen die Côte d'Or tijdens het waterzuiveringsproces moet toevoegen!'

Minder verkeershinder

De aandacht voor het milieu vertaalt zich bij Colruyt ook in een heus mobiliteitsbeleid. Luc Rogge: 'Hoe vullen we de rekken in onze winkels met minimale hinder voor het verkeer en het milieu? Dat heeft vooral met een goede coördinatie te maken. In de toekomst willen we samen met andere bedrijven én de stad Halle bekijken hoe we kunnen bijdragen tot een verdere vermindering van de verkeersoverlast. Door de inplanting van de stapelplaatsen in het Dassenveld hebben we er bijvoorbeeld al voor gezorgd dat minder Colruytvrachtwagens de stad doorkruisen.' Colruyt doet tegelijk al jaren inspanningen om het woon-werkverkeer in te dijken. 'We zijn dertig jaar bezig met carpooling', zegt Luc Rogge. 'In het begin was dat helemaal niet uit milieuoverwegingen, wel omdat het een groot verschil maakt in de portemonnee van onze werknemers. Veel van onze arbeiders wonen in Ninove en rijden samen heen en terug naar het werk. Ons hoeft je er niet meer van te overtuigen: groen en zuinig gaan vaak hand in hand.'

Twee jaar geleden is Colruyt ook toegetreden tot de databank van Taxisstop. Voor personeel met glijdende uren werd een rist andere oplossingen uitgedokterd. Zo koopt Colruyt bijvoorbeeld grote hoeveelheden scooters op die geïnteresseerde personeelsleden voor een prikje kunnen aanschaffen. En medewerkers die voor korte woon-werkafstanden de fiets van stal halen worden beloond met een fietsvergoeding.

Eigen biologisch label

Lang voor de dioxinecrisis uitbrak bond Colruyt al de strijd aan tegen de mafide methodes in de vleeshandel. Luc Rogge: 'Zeven jaar geleden zijn we begonnen met hormoonvrij rundsvlees. Vervolgens hebben we beslist geen

laagste prijzen

FOTOF. BANGAL VIGHELEN

varkens meer te verwerken die met dierlijke vetten waren gevoerd of die antibiotica hadden gekregen om de groei te stimuleren en de mest te verminderen. We weigeren ook varkens die met een kalmeerspuitje naar het slachthuis worden gevoerd. Een heel jaar hebben we erover gedaan om voldoende kwekers te vinden die ons zo'n dieren konden leveren. Onze speurtocht naar gezonde kippen is evenmin over één nacht ijs gegaan. We hebben zelfs een hele tijd kippen uit Frankrijk moeten importeren. Als grote afnemer slaag je er gelukkig na een tijd in bij een aantal Belgische kwekers gehoor te krijgen. Tijdens de dioxinecrisis hebben wij dus niet in de rats gezeten. We waren alleen ongerust omdat de aanvoer toen ook werd stilgelegd.' De opmars van biologische producten heeft Colruyt dit voorjaar ertoe aangezet om Bio-Time te lanceren, een eigen biologisch merk. Vandaag liggen er al 200 biologische producten in de rekken waarvan de meeste heel goed verkopen. Er bestaan ook concrete plannen om binnen enkele maanden een eerste bio-supermarkt te openen. Is grootschalige biologische productie wel mogelijk? Luc Rogge: 'Sommige boeren zijn bang om naar biologische landbouw over te schakelen. Ons antwoord hierop luidt: hebben jullie wel genoeg aanbod? Wat mij betreft mag het hele aanbod van groenten en fruit biologisch worden.'

Marleen Teugels

Des entreprises durables en périphérie

Dans cette nouvelle série, RandKrant braque les projecteurs sur les entreprises durables de la périphérie. Ces entreprises ne tiennent pas seulement compte des souhaits de leurs actionnaires, mais aussi de ceux des collaborateurs, de leur famille et de l'environnement. Cette tendance n'a pas encore acquis droit de cité en Flandre, à quelques exceptions près, comme l'entreprise de distribution Colruyt: un système de communication interne efficace, une participation aux bénéfices, une stratégie respectueuse de l'environnement, une politique de mobilité de grande envergure, en un mot une entreprise prenant à cœur les préoccupations de l'être humain et de l'environnement.

van huizen en tuinen

Een 16de eeuwse groene rand

Ze verdienden hun geld in de stad maar brachten in navolging van het oude Rome en de Italiaanse Renaissancevilla een groot deel van hun tijd door in de groene gordel. Iedereen die het zich financieel kon permitteren had in die periode zo'n huys van playsantie. Wie minder geld had kocht een grote pachthoeve en reserveerde daar voor zichzelf een zogenaamde herenkamer. Een voorbeeld daarvan is vandaag nog te zien in Vossem (Tervuren). Op die manier konden ook de minder rijken genieten van het buitenleven, terwijl het ook nog iets opracht.

Eilandtuin

In Tervuren bezaten de aartshertogen Albrecht en Isabella een kasteel met een eilandtuin, naast hun tuinen in Marie-mont en op de Coudenberg in het centrum van Brussel. Andere beroemde tuinen rond Brussel waren ondermeer die van Gaasbeek en de tuinen van kardinaal de Granvelle die voor 1567 al tulpen en narcissen in zijn tuin had, wat toen nog uiterst zeldzaam was. Granvelle was zo trots op zijn tuinen dat hij ze liet vereeuwigen op wandtapijten. Zijn tuinman, Johan Holbecq, werd later door koning Philips II naar Spanje gehaald om er de koninklijke tuinen van Aranjuez aan te leggen. Zelfs de Abdij van het Park uit Leuven had een prachtig Huys van Playsantie in de omgeving van Brussel waar de abt zich met zijn gasten kon terugtrekken.

Rubens

'In de zestiende en de eerste helft van de 17de eeuw behoorde ons land in Europa tot de absolute top inzake tuinen. Veel van de beroemde tuinen uit Nederland, Engeland en Frankrijk - zoals de

De stadsvlucht is zeker niet in de tweede helft van de 20ste eeuw uitgevonden. Op het einde van de 16de eeuw telde men in de gemeenten rond Brussel tientallen, misschien zelfs honderden 'Huysen van playsantie' en 'Speelhuysen'. Dat waren geen bordelen of casino's zoals de naam misschien suggereert, maar luxueuse buitenverblijven van edellieden, rijke ambtenaren, handelaars, bankiers en de hogere clerus.

tuinen bij de koninklijke paleizen van Het Loo, Hampton Court en Versailles - dateren van later en zijn mede geïnspireerd op wat in die periode in België werd gerealiseerd', zegt Chris De Maegd, een Vlaams kunsthistorica die meewerkte aan een prestigieuze tentoonstelling in het Gustav-Lübcke-Museum in het Noord Duitse Hamm: 'Gärten und Höfe der Rubenszeit'. Aan de hand van ruim 200 werken - hoofdzakelijk schilderijen van tijdgenoten van Rubens, maar ook beeldhouwwerken, wandtapijten, gedecoreerde meubels en muziekinstrumenten, antiek tuinmateriaal en tuinplannen - wordt een intrigerend beeld geschetst van de tuin in de periode van 1570 tot 1640. Niet alleen de tuin als geografische entiteit of als horticulterele realisatie, maar ook de tuin als artistiek project en als inspiratiebron voor kunstenaars uit de meest diverse disciplines.

Het feit dat de tentoonstelling in Hamm wordt opgehangen aan de figuur van Rubens is geen toeval. Rubens bezat niet alleen in Antwerpen een roon-aangevende tuin die hij zelf had ontworpen en die hij ook verschillende keren heeft geschilderd. Maar hij had ook 'een hoeve metten huysse van playsantie gelegen tot Eeckeren' - en kocht later het kasteel het Steen in Elewijt (tussen Brussel en Mechelen). 'Het verwondert mij altijd dat over deze glorierijke periode uit onze geschiedenis zo weinig bekend is. En ik heb het dan niet alleen over de tuinen maar bijvoorbeeld ook over de architectuur', zo besluit De Maegd. 'Ik vind het dan ook een schande dat deze tentoonstelling in Duitsland moet worden georganiseerd en dat ze niet naar België komt. De organisatoren hebben geprobeerd om in België sponsors te vinden zodat ze ook hier zou te zien zijn, maar ze hebben overal hot gevangen. Ik kan alleen hopen dat een Vlaams uitgever alsnog bereid wordt gevonden om de uitstekende catalogus in het Nederlands te vertalen zodat de informatie voor een groter publiek toegankelijk wordt.'

Paul Geerts

Info: De tentoonstelling 'Gärten und Höfe der Rubenszeit' loopt nog tot 14 januari in het Gustav-Lübcke-Museum in Hamm. Ze is dagelijks geopend van 10 tot 18u, op woensdag tot 20u. Maandag gesloten. Nadien verhuist de tentoonstelling naar het Landesmuseum in Mainz (van 4 maart tot 24 juni 2001). Tel. 00-49-2381-175704 of 175708 of via E-mail: Gustav-Luebcke-Museum@stadt.hamm.de De ronduit schitterende catalogus is uitgegeven bij Hirmer Verlag München. ISBN 3-7774-8890-9).

Vlaamse nonnen introduceerden gemengde taalklassen

Van de hand van Liliane Verhaeghe - de moeder van schrijfster Kristien Hemmrechts - verscheen vorig jaar november een boeiend en bijwijlen humoristisch tijdsdocument over de geschiedenis van de Mutsaard, een wijk die zich uitstrekt van Laken over Strombeek tot Koningslo. Ze spitst zich in haar boek toe op de bloei van de school Maria Assumpta die werd opgericht door Vlaamse nonnen en het ont-

Liliane Verhaeghe ontrafelt in haar boek haarfijn het proces van verstedelijking en de mechanismen van verfransing van de Mutsaard. Alhoewel ze 25 jaar voor haar Latijnse klas stond en Maria Assumpta van binnenuit kent, ging ze toch nog met tal van bevoorrechte getuigen praten. Tegelijk dook ze als historica in de archieven van het aartsbisdom van Mechelen, de abdij van Tongerlo en de stad Brussel. Liliane beschrijft de ingrijpende transformatie van de Mutsaard: van een boerendorp naar een voorstedelijk gebied. 'Op de proletarische, landelijke Mutsaard woonden in het begin alleen Vlaamse mensen. Door de aanhechting bij Brussel in 1921 en de grote expansie naar aanleiding van de wereldtentoonstellingen van 1935 en 1958 werd de Mutsaardwijk verstedelijkt en verfranst. De geschiedenis van de school Maria Assumpta is een duidelijke illustratie van die ontwikkeling.'

Boedelscheiding

'De meeste leerlingen van de basisschool zaten tot de jaren vijftig in officieel Vlaamse klassen, maar ze werden klaargestoomd voor een job bij Franstalige werkgevers in Brussel. Er werd een systeem ingevoerd van gemengde taalklassen en de zogenaamde 'cours répétés' waarbij sommige vakken, zoals aardrijkskunde, wetenschappen en geschiedenis eerst in het Nederlands en de week nadien in het Frans werden gegeven. Op de speelplaats was Frans de verplichte voertaal. Wie de regel

overtrad, kreeg als sanctie het fameuze 'signet', een kleine ronde harde schijf, die de leerling zo vlug mogelijk probeerde door te geven aan het volgende slachtoffer. Wegens het maatschappelijke overwicht van het Frans waren de Vlaamse ouders vragende partij om Frans te leren. Ze toonden meestal wei-

nig of geen begrip voor de eisen van de zelfbewuste Vlamingen,' constateert Liliane Verhaeghe. Ze eindigt haar 'Prehistorie' met de deining rond Leuven Vlaams in 1968 die ook overslaat op Maria Assumpta. 'Het leidt tot de volledige boedelscheiding tussen de Nederlandstalige Assumpta en de Franstalige afdeling. Dat was een scharniermoment in de geschiedenis van de school.'

Nederlands in opmars

Maria Assumpta is een toonbeeld van het succes en de aantrekkingskracht van het Nederlandstalige onderwijs in Brussel. Bij de presentatie van het boek wees Minister Chabert van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest op de behoefte aan nieuwe Vlaamse scholen in het lager onderwijs omdat de bestaande scholen niet kunnen voldoen aan de toenemende vraag naar Nederlandstalig onderwijs. Voor het eerst in de geschiedenis van België beseffen Franstaligen dat ze zonder de kennis van het Nederlands geen carrière kunnen maken in dit land.

Guido François van de vereniging Katholieke Opvoeding Cultuurleven Brussel (KOCB) bepleit een positieve strategie ten aanzien van de groeiende belangstelling van de Franstaligen voor het Nederlands. Hij wijst erop dat de Vlaamse en Franstalige Gemeenschap bereid lijken om samen te investeren in twee- of meertalige scholen, wellicht als een antwoord op de aantrekkingskracht van de Europese scholen. De meertaligheid van de Vlamingen was volgens François altijd een sociaal-economische troef, die ze nu in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest nog sterker kunnen uitspelen.

Gerard Hautekeur

Een exemplaar van de fraai geïllustreerde publicatie 'Maria Assumpta op de Mutsaard-Laken' is verkrijgbaar door 350 frank over te schrijven op rekeningnummer 427-4095511-31 van het Maria Assumptalyceum, 1020 Brussel, met vermelding 'geschiedenis'. Meer informatie: tel. 02/268 29 77

staan van de Kristus-Koningsparochie. Met de publicatie van 'Maria Assumpta op de Mutsaard-Laken' leverde ze opnieuw stof voor de discussie over de rol van het Nederlandstalige onderwijs in Brussel.

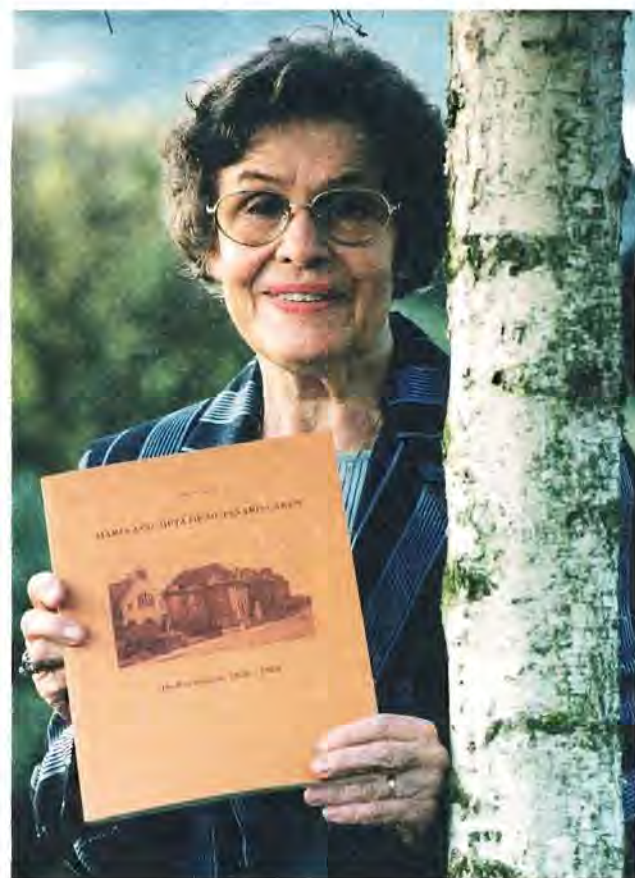

FOTO: BASAL VIGNERON

HAPPY NEW AGE

Op de schouw in de slaapkamer van mijn ouders stond een klok. Die moet het uur hebben geslagen toen ik in die kamer geboren werd op een zomerdag 1947 om middernacht. Daarna heeft die klok alle uren van mijn jeugd weggetikt, want het is ondenkbaar dat ze ooit heeft gehaperd of stilgestaan onder het zorgzame toezicht van mijn vader. Hij kon de klokken in huis trouwens zelf nakijken en zo nodig repareren. Na zijn dood, dertig jaar na die van mijn moeder, is zijn huis verkocht, de boedel onder de kinderen verdeeld en de klok van de slaapkamer bij mij terechtgekomen - gebeurtenissen in de twintigste eeuw waarover al jaren heen zijn gegaan.

In het huis dat ik met mijn gezin bewoon, kreeg de klok het schap in de eethoek als vaste stek. We vinden haar een mooi oud ding - koperen Romeinse cijfers en wijzers op een witte ronde plaat in een houten kastje. Maar tot voor kort waren we niet zo zorgzaam in het opwinden van de klok als mijn vader dat was. Wanneer ze haperde, gaven we haar een klap.

'Dat moet gedaan zijn,' besloot ik halfweg november 2000, intussen in de vorige eeuw. 'Ik laat de klok nakijken en in orde brengen. Daarna draag ik persoonlijk zorg voor haar en wordt ze niet meer verwaarloosd of slecht behandeld.'

'Tussen vier- en zesduizend frank,' schatte de juwelierster aan wie ik mijn erfstuk toevertrouwde, 'binnen acht weken.' Bijna half januari 2001, al in de volgende eeuw, rekende ik uit.

De gerestaureerde klok wordt een duur nieuwjaarsgeschenk van mij aan mezelf. Ze is precies wat ik bij het betreden van de eenentwintigste eeuw nodig heb: een oud ding in prima conditie. Voor een ouder en ouder wordende vrouw die wil blaken van gezondheid, levenslust en -kunst.

Hoe voelt u zich bij het betreden van de eenentwintigste eeuw? Ik balanceer. Kijk ik achterom, zie ik mijn ouders staan die me uitwijken zonder mee te kunnen gaan. Kijk ik voor me, zie ik mijn kinderen lopen in de richting van hun toekomst. Voor mij duurt wat komt veel minder lang dan wat voorbij is. Vandaar dat ik stilsta, draal, liever kijk naar wat er om me heen gebeurt dan binnen dit en honderd jaar.

A Happy New Age? Zoals de klok in de twintigste eeuw de uren van mijn jeugd wegtikte, tikt ze in de eenentwintigste eeuw de uren van mijn oude dag weg. En op een kwade dag in de eerste helft van de nieuwe eeuw slaat ze - neem me de pathos niet kwalijk - het uur van mijn dood. Mijn kinderen halen hopelijk de tweede helft van de eeuw (in 2050 worden ze respectievelijk 74, 72 en 67 jaar oud), maar ik moet er niet aan denken dat de klok in die tweede helft ook het uur van hún dood moet slaan.

Mensen hebben hun redenen om liever niet in eeuwen te denken. We denken in jaren of seizoenen, maanden of weken, dagen of uren - hoe korter hoe kortzichtiger, ongeduldiger of haastiger. Op bedaarde momenten meten we de tijd af aan de duur van een mensenleven. Ikzelf kan het niet laten bij doodsbberichten in de krant te becijferen hoe oud de overledenen werden of hoe

jong ze moesten sterven. Die berekeningen maken me nooit wijzer inzake de wisselvalligheid van leven, dood en lotsbestemming, maar toch blijf ik verwachten dat ze dat ooit zullen doen.

(Ik zou beter meten met bezige mensenlevens als maat. In het voorbije jaar drukte ik voor het eerst de hand

van Armand Pien, nu een tachtiger. Het werd een aangename kennismaking. Pien leek bovendien zo sterk op de weerman die ik in de vorige eeuw op de televisie heb meegemaakt dat de tijd er elastisch van werd.)

In het eeuwige leven waarop godgelovigen hopen, geloof ik niet. Geef mij maar de troost van de Chinezen. Die meten de tijd niet af aan de duur van een mensenleven maar aan de eeuwigheid van hun geschiedenis. Mooi en bemoedigend is dat, de eeuwigheid situeren op aarde in plaats van in de hemel en de eindigheid van de mens verzachten door het voortbestaan van zijn familie, vaderland, wereld.

Misschien is dat mijn onbewuste reden om zo graag aan geschiedenis te doen en mij te verwonderen over het feit dat wat ver achter ons ligt, zo dichtbij voor het grijpen ligt. In plaats van aan mijn bureau te zitten en er de e-mail van de dag te openen, zat ik onlangs in een archief en vouwde er een document open dat was ondertekend door de Deense koning Christiaan II, de historische hoofdpersoon in het boek dat ik aan het schrijven ben. Notabene persoonlijker, eigenhandiger ondertekend dan wat u nu aan het lezen bent.

Christiaan II, 1481-1559, was de zwager van keizer Karel. Die laatste bekeek in zijn oude dag in het Spaanse Yuste even gefascineerd zijn collectie raderwerkhorloges, de mechanismen van de tijd, als ik mijn oude klok bekijk.

Brigitte Raskin

Erbij horen blijkt in de praktijk niet zo eenvoudig

Mensen met een handicap willen maar wat graag deelnemen aan het gewone verenigingsleven, maar daar hebben nog lang niet alle verenigingen oren naar. De Kraanvogel van KVG West Vlaams-Brabant wil de bestaande muren slopen.

'Mensen met een handicap zitten nog teveel thuis tussen de eigen muren', constateert Veerle Goossens van De Kraanvogel. 'Jonge gehandicapten hebben het moeilijk om uit te breken. Ze willen heel graag bij de valide mensen horen, maar in de praktijk blijkt dat niet zo eenvoudig. Als ze de stap al zetten, voelen ze zich vaak onwennig en aangekeken. Veel mensen weten nog altijd niet hoe ze met gehandicapten moeten omgaan. Daar willen wij actief iets aan doen. Ook om praktische redenen loopt de participatie vaak in het honderd. Als gehandicapten de stap naar een vereniging zetten, kunnen ze meestal met hun rolstoel niet eens over de drempel.'

Aangepaste activiteiten

'Het probleem is groter dan je denkt', benadrukt Veerle Goossens. 'Ongeveer 10% van onze bevolking is gehandicapt. De Kraanvogel wil dat de verenigingen die vele honderdduizenden mensen niet in de kou laten staan. Natuurreserveaten vzw heeft bijvoorbeeld speciaal voor gehandicapten aangepaste wandelingen uitgestippeld; Wandelroutes die perfect kunnen voor rolstoelpatiënten, eventueel met een gids die aandacht heeft voor alle zintuiglijke ervaringen. Ook met jeudwerking en de speelpleinen werken we al nauw samen zodat kinderen met een handicap voortaan wel kunnen deelnemen aan de gewone speelpleinwerking. Daarnaast organiseren we zelf activiteiten waarbij we ons vooral richten op jonge gehandicapten die thuis wonen. We organiseren bijvoorbeeld crea-ateliers voor kinderen en moderne dans voor jon-

Veerle Goossens

'Veel mensen weten nog altijd niet hoe ze met gehandicapten moeten omgaan. Daar willen wij actief iets aan doen'

geren. Met een aantal jongeren gaan we regelmatig naar de film, het theater of gewoon een avondje stappen. Het is de bedoeling om zowel voor gehandicapten als valide mensen de drempel te verlagen, zodat iedereen het de gewoonste zaak van de wereld vindt dat er gehandicapten over de vloer komen.' De Kraanvogel KVG West Vlaams-Brabant is één van de vier vrijetijdsprojecten dat met geld van het Vlaams Fonds in Vlaams-Brabant op poten wordt gezet. De werking ervan wordt gecoördineerd vanuit 't Mankement in Ternat. De Nationale Federatie Gehandicaptenzorg in Brussel neemt gelijkaardige initiatieven voor de regio Brussel en Leuven.

Vrijetijdsbank

Welke verenigingen zetten nu al hun deuren wagenwijd open voor gehandicapten? Waar kunnen ze dansen, zwemmen, paardrijden? Het antwoord op dit soort vragen krijgen mensen met een handicap door de gloednieuwe Vrijetijdsbank te raadplegen, die met subsidies van de provincie Vlaams-Brabant is opgezet. De gehandicapten kunnen de Vrijetijdsbank consulteren via het Internet. Ze kunnen ook telefonisch advies vragen bij 't Kruispunt in Lennik, dat vooral aan trajectbegeleiding doet en onder meer toegankelijke vakantiemogelijkheden zoekt. Volgens Veerle Goossens is het geen toeval dat er in Asse op het vlak van gehandicaptenwerking nogal wat vernieuwende initiatieven worden genomen, want hier wordt al jaren pionierswerk verricht. 't Mankement, een ontmoetingscentrum van KVG in Asse, werd tien jaar geleden door gemeentepersoneel en vrijwilligers gebouwd en draait nog altijd op de inzet van vrijwilligers. De gemeente probeert een beleid te voeren waarin mensen met een handicap echt meetellen en laat zich ten behoeve daarvan bijstaan door een adviesraad voor mensen met een handicap. Binnenkort gaat hier de bouw van De Kraanvogel van start, opnieuw met de steun van de provincie. Het wordt een grote snoezel- en crearuimte voor de gehandicapten en hun gezin.

Marleen Teugels

ADRESSEN

De Kraanvogel KVG West Vlaams-Brabant:
02/463.12.41, dekraanvogel.kvg@yucocom.be

Nationale Federatie Gehandicaptenzorg:
02/546.14.42.

't Kruispunt vzw: 02/531.10.68,
kruispunt@taugroep.be

Vrijetijdsbank: <http://www.vl-brabant.be-dienstverlening-welzijn-en-gezondheid>

RESTAURANT

FOTO: S. PASCAL VIGNERON

Haal eens een kok in huis

Volgens Armand Jacobs past het in de cocoon-stijl van de laatste jaren dat de mensen minder uit eten gaan en er best voor voelen een kok in huis te halen voor een feestelijke avond. Hij maakt er tenminste zijn werk van en is er nog niet zo zeker van of hij zijn vroegere restaurant 't Visatelier weer opent.

Jacobs heeft iets met opgebroken straten. Hij werd uit Vilvoorde verdreven omdat de klanten zijn eethuis 't Visatelier in de Toekomststraat niet meer konden bereiken. De straat waar hij nu woont en waar hij aanvankelijk zijn restaurant wilde heropenen, Speelbroek in Grimbergen, is nu ook voor het verkeer gesloten! Hij is het allemaal goed beu en legt zich liever toe op zijn werk als traiteur. Daar is veel vraag naar, eigenlijk verdient hij er meer mee, het heeft volgens hem ook toekomst en niet onbelangrijk: zijn gezinsleven vaart er wel bij. 'Vroeger was ik altijd weg. Nu zit ik thuis bonen af te halen en mijn dochtertje helpt mee. Vijf boontjes doet ze dan, niet meer, maar daar gaat het niet om. De hoofdzaak is dat ik met haar samen ben.'

Gemakzuchtige koks

Al direct na zijn opleiding op de kokschool van Wemmel, neigde hij naar het traiteurswerk en de catering. 'Ik heb een paar keer geprobeerd in een zaak te werken, maar dat liep altijd mis. Het ligt ook aan mijn karakter. Ik kan

slecht voor anderen werken. Zo'n baas heeft natuurlijk zijn eigen ideeën en ik heb de mijne, dat botst. Ik heb altijd mijn goesting willen doen.' Dus biedt hij zich nu aan als 'reizend restaurateur', zoals hij het noemt. Dat is van een wat hoger niveau dan de gemiddelde traiteur. Al meer kwaliteitskoks kozen deze werkwijze want de mensen gaan tegenwoordig minder naar restaurants. Dat heeft iets met de koks te maken die al te gemakzuchtig 'convenience cooking' gingen leveren en hun gasten niet echt meer konden verleiden met al die gerechten uit diepvries, microgolf en vacuümverpakking. Klaagde Kurt Van Eeghem al niet eens dat je een kok alleen nog het compli-

'Vroeger was ik altijd weg. Nu zit ik thuis bonen af te halen en mijn dochtertje helpt mee'

ment kunt maken: 'Dat hebt ge schoon opgewarmd'. Koken lijkt er niet meer bij te zijn en dan denkt de consument al gauw: thuis is het lekkerder en goedkoper. 'Maar,' zegt Armand Jacobs, 'het houdt ook verband met het cocoonen. De mensen hebben meer kinderen en blijven liever bij hen. Het gaat niet zozeer om het geld. Ze geven nu vaak aan mij hetzelfde uit als in een restaurant, waarbij ze dan nog zelf voor de wijn zorgen. Dikwijls hebben ze prachtige wijnkelders. Daar zijn ze fier op, net als op hun huis, dat ze graag laten zien.

Ook de afwas

Armand Jacobs stelt de klanten een aantal menu's voor. Bij een minimum van acht personen vraagt hij 1200 frank per persoon voor drie gangen en 1500 frank per persoon voor vier gangen. Hij neemt ook de afwas op zich. Spijzen die een lange kookduur vragen, brengt hij reeds voorbereid mee, maar vis, vlees en zelfs vissoep worden ter plaatse klaargemaakt. 'Men krijgt natuurlijk ook de reuk die daarbij hoort, maar dat wordt meestal gewaardeerd. Een huis mag toch naar lekker eten ruiken? Alleen bij mensen uit de modewereld heb ik eens meegemaakt dat ze er niets van moesten hebben dat er een luchtje aan hun kleren zou kunnen komen.'

Juist omdat de klanten vaak zulke interessante wijndeelen hebben, vraagt Jacobs naast het honorarium ook nog één fles van de geschonken wijnen. 'Zo leer ik nog bij en het heeft iets sympathieks: gedeeltelijk in natura betaald te worden.' Hij ziet eigenlijk maar één nadeel aan zijn werk als vliegende kok: hij valt minder gauw in de prijzen als hij aan een competitie meedoet. De grote koks die in de jury zitten, geven al gauw een prijs weg aan een jongeman die in hun keuken werkt. Aan Armand Jacobs, die met gemak de finale haalt, geven ze dan als troost de prijs van de jury of zoiets. Om zijn ideeën uit te dragen is hij nu bezig aan een boek met tien à vijftien eigen recepten.

Gerard Van Swieten

Armand Jacobs, Reizend Restaurateur,
Info 0495 210 480.

Zinvol werk bevordert integratie van mensen met een mentale handicap

Je kan mensen met een mentale handicap beter met een zinvolle activiteit bezig houden dan ze ergens in een of ander lokaal met kleuteractiviteiten de dag te laten doorbrengen. Met die stelling heeft directeur Guido De Saveur van het dagcentrum De Berken in Overijse na een zevental maanden bewezen dat hij het bij het rechte eind heeft.

Het dagcentrum kreeg in april van buurman Joris Charlier een vroegere groente- en druivenserre, een warenhuis zoals men dat in Overijse noemt, in bruikleen. Het warenhuis werd de nieuwe werkplaats van een achttal gasten, zowat één derde van het totaal aantal mentaal gehandicapten in De Berken. 'Alleen onze meest valide gasten kunnen dat werk aan. Zij hebben inmiddels 'hulp' gekregen van een achttal mensen van het gezinsvervangend tehuis De Kerselaar. De samenwerking tussen beide centra is er beter van geworden en onze gehandicapten zouden de serre voor geen geld willen missen', zegt Guido De Saveur.

Voldoening

Het is nu volop winter en het werk in de serre is niet meer wat het maanden geleden in volle plant- of bloeitijd was. Want met een oppervlakte van vijf are heb je de handen vol. In het voorjaar waren er vooral bloemen en daarna voornamelijk groenten. Qua werkverdeling zijn er geen beurtrollen of werkschema's. De taakverdeling loopt als vanzelf. De ene is sterk in het verpotten, terwijl de andere liever bloemen of groenten zaait of oogst en nog een derde het kruiwagenwerk kiest om spullen te gaan afhalen of om ze weg te brengen. Alleen voor het wieden van het onkruid staan de gasten van De Kerselaar en De Berken niet te trapelen. Maar wie doet dat nu wel graag?

'Een zaak staat vast', constateert Guido De Saveur, 'buiten-huis werken in omstandigheden die dichterbij de gewone wereld aanleunen, bevalt onze gasten. Vooral het contact met de maatschappij, met mensen die bijvoorbeeld bloemen komen kopen en die even de tijd nemen om met de ser-risten van De Berken of De Kerselaar over het werk of over het weer te blijven babbelen is erg belangrijk. Onze mensen voelen goed aan dat de buitenwereld hen door hun bezig-heid meer au sérieux neemt. Die waardering voor wat ze presteren is echt wat ze nodig hebben. Er zijn er die daar-

'Onze mensen voelen goed aan dat de buitenwereld hen door hun bezigheid in de serre meer au sérieux neemt'

voor zelfs op zaterdag naar de serre gaan om bloemen te verkopen. Het werk in en rond de serre geeft hen enorm veel voldoening. Dat zal, zelfs op termijn, niets veranderen aan hun handicap maar het versnelt zeker hun integratie-proces', weet directeur De Saveur.

Meer comfort

Hij wil het serreproject dat hij dankzij de steun van heel wat vrijwilligers en van de begeleiders van De Kerselaar en De Berken van de grond kreeg, verder uitbouwen. 'Dat moet op korte termijn kunnen. Vooral de elektriciteit, de ventilatoren en de verluchtingssystemen zijn voor verbetering vatbaar. Daarna willen we de werkomstandigheden in de serre zelf verbeteren zodat we nog meer mensen met een handicap bij dit project kunnen betrekken. Tegen het voorjaar zouden we in enkele kappen van de serre graag een soort tafelsysteem bouwen zoals ze dat in de bloementeelt hebben. De mensen hoeven dan niet meer heel de tijd gebukt te staan en ze kunnen werken op een comfortabele hoogte. Op die manier kunnen nog andere gasten worden ingeschakeld die naast hun mentale handicap ook nog fysieke problemen hebben en in een rolstoel zitten. Dankzij zo'n tafelsysteem kunnen ze vanuit die rolstoel aan de werktafel aanschuiven om bijvoorbeeld bloemen te planten', legt Guido De Saveur uit.

Los van de druivenserre wil hij de banden met andere te-huizen voor gehandicapten uit de regio verder aanhalen om andere gezamenlijke projecten uit te bouwen. 'Het moeten niet altijd werkprojecten zijn zoals dat met de serre. We kunnen bijvoorbeeld ook wat meer muziek en toneel aan bod laten komen.'

Willy Fluyt

EEN WEERWOLF OP DUISBURG-KERMIS

IN DUISBURG, DEELGEMEENTE VAN TERVUREN, DEED VÓÓR WERELDOORLOG II HET VOLGENDE VERHAAL NOG DE RONDE...

30

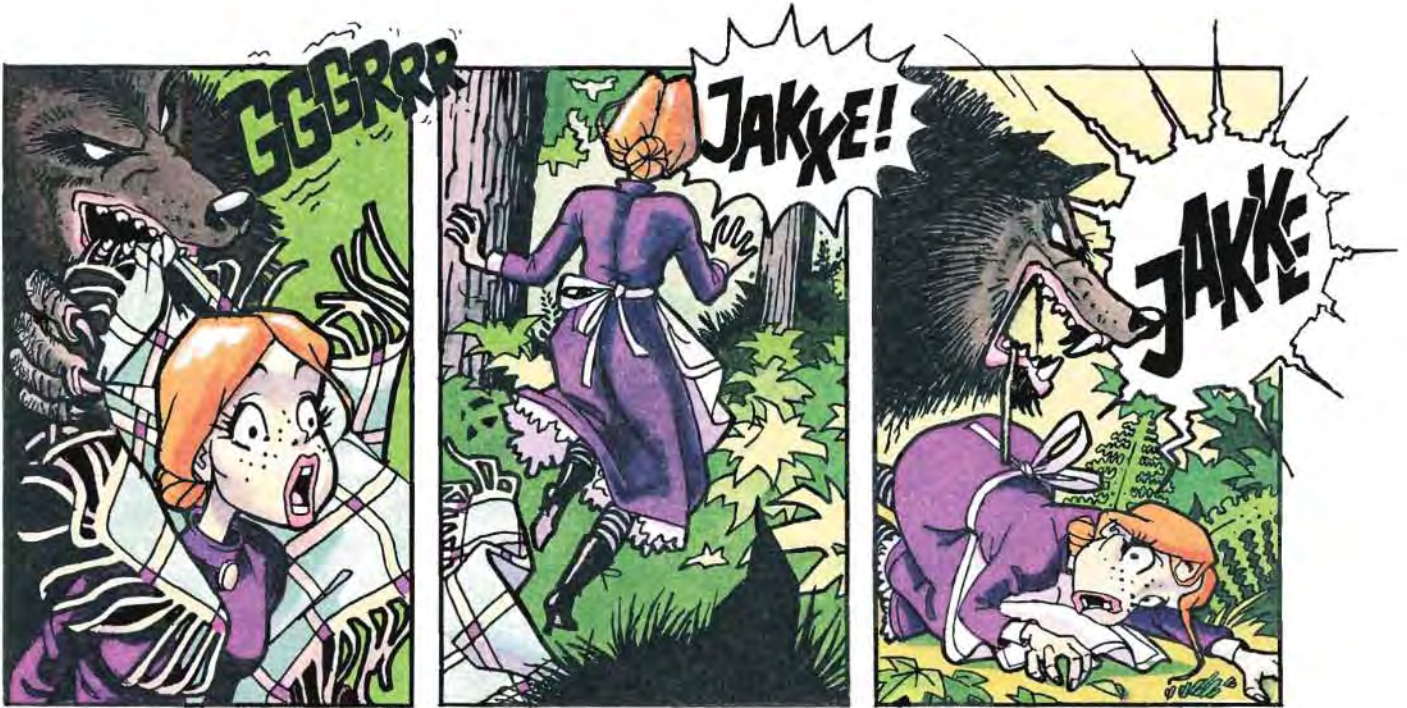

FOTO: PASCAL VIGNERON

Kapper Otman Oulad-Mouna uit Vilvoorde mocht onlangs toetreden tot de Haute Coiffure Française in Parijs, zowat de hoogste waardering in de carrière van een kapper. Zijn kapsalon Artizo in Nederover-Heembeek straalt stijl en klasse uit. Diep in zijn hart voelt de Marokkaan Otman Oulad-Mouna zich moslim, maar religie vindt hij een persoonlijke aangelegenheid. Hij verwierf de Belgische nationaliteit en is bijzonder dankbaar voor de opleidingskansen die hij hier geboden kreeg en die hij maximaal benutte.

'Tot mijn derde jaar verbleef ik in Marokko. Daarna trok mijn familie naar Schaarbeek en ik liep hier school. Het kappersvak leerde ik met een leercontract. Ik bewaar een prachtige herinnering aan de vakantie aan de kust die mij als tiener werd aangeboden door directrice An Michel van een middelbare school in Schaarbeek. Ze wilde op die manier mijn positieve ingesteldheid en inzet in de school belonen. België heeft me goed onthaald en ik kan mij hier ten volle ontplooiën. Ik pas me perfect aan aan de omstandigheden. In mijn kapsalon in Nederover-Heembeek komen bijna evenveel Franssprekenden als Nederlandstaligen

Een Marokkaanse kapper die het gemaakt heeft

over de vloer. Het zijn mijn klanten die me aanmoedigen om deel te nemen aan nationale en internationale wedstrijden voor kappers. Die wedstrijden in Napels, Lyon en Madrid kosten me telkens een klein fortuin, want je moet alles uit eigen zak betalen, met inbegrip van de reisen en verblijfkosten. Ze leveren je ook niet meteen nieuwe klanten op want de nationale en de lokale media besteden er geen aandacht aan. Toch vind ik die internationale uitwisselingen met de allerbeste kappers van over de hele wereld inspirerend. Ze prikkelen je creativiteit en inventiviteit. Dit jaar op de Heizel kreeg ik van alle kanten felicitaties voor een erg speciaal kapsel dat veel weg had van een spin die haar draden uitzet. Door de hoge verwachtingen en te grote stress ging ik voor het einde van de wedstrijd echter onderuit en moest ik worden opgenomen in het ziekenhuis voor een operatie aan de blindedarm.

Sculpturen

Het beroep van kapper vergelijk ik het liefst met dat van een beeldhouwer. Tijdens het coifferen creëer je een sculptuur met de haren. Het is vooral die artistieke kant van het kappersberoep die me fascineert. Als een nieuwe klant het kapsalon binnenkomt, voel ik die persoon onmiddellijk aan. Mijn klanten zien in mij de artiest die hen een nieuwe identiteit kan geven. Wat me de laatste tijd opvalt, is de diversiteit van kleuren in de haartooi, zowel bij jongeren als volwassenen. Mensen willen er met hun haartooi letterlijk en

figuurlijk uitspringen. Tot mijn klanten horen een toenemend aantal zangers, acteurs en allerlei andere artiesten. Daarmee gaat eigenlijk een van mijn kinderdromen in vervulling. Ik voel me door de kunstenaars heel sterk gewaardeerd. Dialoog en vertrouwen zijn twee sleutelbegrippen bij de uitoefening van mijn beroep. Zelfs klanten die verhuisden naar Leuven, Antwerpen en Charleroi komen terug naar mijn kapsalon.

Eigen verdienste

Het klinkt wellicht een beetje verwaand als ik beweer dat ik behoor tot de groep Arabieren die het gemaakt heeft in het leven. Dat beschouw ik grotendeels als mijn eigen verdienste. Soms vind ik het jammer dat men ons allemaal over één en dezelfde kam scheert.

'Soms vind ik het jammer dat men ons allemaal over één en dezelfde kam scheert'

Ongeveer drie jaar geleden was ik het slachtoffer van een carjacking door iemand van buitenlandse origine. 'Doen jullie elkaar dat aan?', vroegen sommige mensen uit de buurt. Ik vond het jammer dat men mij toen omwille van mijn uiterlijk beschouwde als een buitenstaander en niet als een van hen. Toch voel ik me hier zelden of nooit als een vreemdeling. Mijn vriend is trouwens een Vlaming. Ik vergeet mijn Marokkaanse afkomst en leef hier zoals iedereen.

Otman Oulad-Mouna

Du Maroc à Vilvoorde

Otman Oulad-Mouna a vécu au Maroc jusqu'à l'âge de trois ans, après quoi il est parti avec sa famille s'installer à Schaarbeek, en Belgique. Otman Oulad-Mouna a acquis la nationalité belge et éprouve une grande gratitude pour son pays d'adoption, qui lui a offert des opportunités de formation dont il a su tirer un parti optimal. Il a ainsi eu récemment le privilège d'être admis au sein de la 'Haute Coiffure Française', ce qui constitue la plus belle consécration dans la carrière d'un coiffeur. 'Je trouve dommage que l'on mette tous les Arabes dans le même panier, mais je ne me sens que rarement, pour ne pas dire jamais, un 'étranger'. J'oublie mon origine marocaine et je vis ici comme tout le monde', explique Otman Oulad-Mouna.